

GIMNAZIJA KONSTRUKTIVNO

20 LET STROKOVNE GIMNAZIJE NA VEGOVU

1996-2016

RAZSTAVA

KOMPLEKSNO 4 LET ETROKOVNE GIMNAZIJE NA VEGOV PRUKTIVNO

Po Gaussovi krivulji obrušene stopnice
Srečna draga vas domača
Cvet slovenskih intelektualcev
Pok kovčka prof. Orehka
Prijazni do hišnika
Operna pevka

Retrospektiva obdobja
Vse vezi in prijateljstva
Bodi kot goba – vpij znanje!
Obdobje vsega mogočega
Nisem hotel na gimnazijo
Tista kvadratasta kača
4 leta na Vegovi 4
Zlata maturantka
Težka vhodna vrata
Krivim črno mačko
Na Prešercu na kavi
Učitelj ≠ Sovražnik
Bioinformatika
Za vedno vegovc
Oni so bili štomarji
Sledi srcu!

Relativna sprememba > absolutna vrednost
SPKV – Sindikat prostih kadilcev Vegove
Je treba znati reči prosim in hvala
Matematika – telovadba duha
Imperial College, London

RAZSTAVA
GIMNAZIJA
KONSTRUKTIVNO
20 LET STROKOVNE GIMNAZIJE NA VEGOVI
1996-2016

AVTORICE RAZSTAVE

Alenka Zorko, Mojca Marn, Mojca Stare Aljaž

OBLIKOVANJE

Luks Studio: Simon Pavlič

*

ZAHVALJUJEMO SE

vsem nekdanjim in sedanjim dijakom za njihove prispevke.
Njihove so tudi besede na naslovnici letaka.

HVALA TUDI

njihovim razrednikom za vse posredovane informacije.

ZA POMOČ SE ZAHVALJUJEMO

Nini Dekleva, Marjetki Golob, Tonji Janša, Mišku Kranjcu,
Ani Maček, Antonu Orehku, Mariji Osredkar, Milanu Pajduhu, Tomažu Potrču,
Rastislavu Snoju, Marku Tomšiču, Silvestru Tratarju, Vidi Vidmar, Igorju Vuliću,
Dušanu Boharju, Katki Hadžić, Saldini Hadžić, Mileni Hribar, Štefki Malovrh,
Miladinki Simić, Milici Šmitran, Bojani Turnšek.

OTVORITEV RAZSTAVE: 12. 5. 2016
V 1. NADSTROPJU ŠOLE NA VEGOVI 4

USTANOVITEV

V šolskem letu 1995/96 so se na šoli zavzeli za ustanovitev tehniške gimnazije. Z dvema poskusnima oddelkoma (60 dijakov) so bili vključeni v projekt uvajanja nove gimnazijske smeri. Profesorji šole so sodelovali pri pripravi učnih načrtov za elektrotehniko in računalništvo v okviru gimnazije.

RAVNATELJA

- **Marjan Opeka** (do 31. 12. 1997)
- **Silvester Tratar**, v. d. ravnatelja: (od 1. 1. do 15. 2. 1998)
- **Silvester Tratar** (od 16. 2. 1998)

POMOČNIKI RAVNATELJEV

- **Silvester Tratar** (do 31. 12. 1997)
- **Magda Prevc** (do 31. 8. 1998)
- **Mojca Marn** (od 1. 9. 1998)
- **Esad Muratagić** (od 1. 9. 1998 do 31. 8. 2005)
- **Vida Vidmar** (od 1. 1. 2015)

IME ŠOLE

- **Srednja šola za elektrotehniko in računalništvo Ljubljana** (do 2007/08)
- **Elektrotehniško-računalniška strokovna šola in gimnazija Ljubljana** (od 2008/09)
- **VEGOVA Ljubljana** (od 2009/10)

ŠTEVILO VPISANIH DIJAKOV IN DIJAKINJ v tehniški gimnaziji na Vegovi skozi leta:

67 (1996/97)	357 (2000/01)	402 (2004/05)	272 (2008/09)	182 (2012/13)
118 (1997/98)	417 (2001/02)	383 (2005/06)	224 (2009/10)	192 (2013/14)
220 (1998/99)	413 (2002/03)	347 (2006/07)	197 (2010/11)	193 (2014/15)
316 (1999/00)	429 (2003/04)	283 (2007/08)	187 (2011/12)	198 (2015/16)

OD NAŠIH ZAČETKOV DO DANES

UČITELJSKI ZBOR IN STROKOVNI SODELAVCI 1996/97

- 50 učiteljev splošnoizobraževalnih predmetov
- 32 učiteljev strokovnoteoretičnih predmetov
- 5 učiteljev praktičnega pouka
- 2 strokovni sodelavki
- 3 laboranti in tehnični sodelavci

UČITELJSKI ZBOR IN STROKOVNI SODELAVCI 2015/16

- 39 učiteljev splošnoizobraževalnih predmetov
- 25 učiteljev strokovnoteoretičnih predmetov
- 6 učiteljev praktičnega pouka
- 3 strokovne sodelavke
- 2 laboranta, 3 vzdrževalci učne tehnologije

TAJNIKA ŠOLSKE MATURITETNE KOMISIJE

- **Silvester Tratar** (od 1995/96)
- **Anton Orehek** (od 1997/98)

SPLOŠNA OD 1995/96 DO JESEN 2015 MATURA: MATURIRALO 1906 KANDIDATOV

RAZREDNIKI GIMNAZIJSKIH ODDELKOV V 20 LETIH

Maja Azarov Domajnko	Aleksandra Jankovič	Darja Mraz Levstek	Veruška Stanislav Karlo	Andreja Vehovec
Gvido Cigale	Karin Kastelic	Marija Osredkar	Mojca Stare Aljaž	Vida Vidmar
Branka Dobovšek Dekleva	Katarina Kogej	Alenka Perko Bašelj	Eva Suhadolc	Mirjana Višnikar Ivić
Mojca Fink	Sonja Krapež	Erika Pleša	Romana Šivic	Alenka Zorko
Duša Fischinger	Aleksandra Saška Kučan	Mojca Prunk	Slavica Škerbot	Amanda Zupanc
Lidija Gorišek	Ludvik Lazar	Damijan Purg	Marjeta Šušteršič Menart	Sonja Zver
Tinkara Grilc	Mojca Marn	Jožica Sporn	Miroslav Trampuš	

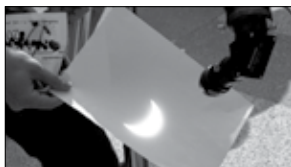

VEGOVA GIMNAZIJA

OD A DO Ž

ASTRONOMIJA

(nov predmet od 2013/14)

ASTRONOMSKI TABOR

Medvedje Brdo, 12.–14. april 2013

BREZPLAČNA MALICA

za dijake (od 2008/09 do 2010/11)

CELOSTNA PODOBA ŠOLE

(nova od 2009/10; avtor nekdanji vegovec Simon Pavlič iz Luks Studia)

ČASOPIS VEGOVČ

šolsko glasilo (pod tem imenom od 1993/94, prej Elektrotehnik)

DAN ASTRONOMIJE

(od 2012/13)

DAN ELEKTROTEHNIKE

(od 2015/16)

DAN ODPRTIH VRAT

(od januarja 1998 do 2008)

DAN RAČUNALNIŠTVA

(od 2015/16)

DEŽURSTVO DIJAKOV IN UČITELJEV

v prostorih šole

DIJAŠKA SKUPNOST IN PARLAMENT VEGOVE

DOPOLDANSKI POUK

za gimnazijce (od 2009/10), za večino dijakov (od 2015/16)

DOPOLNILNI POUK

DRUŠTVO VEGOVČ

(ustanovljeno 2009/10)

eAsistent

poskusna uvedba e-storitve na šoli (2010/11)

eHramba

shranjevanje in arhiviranje elektronske šolske dokumentacije (od 2014/15)

ELEKTRONSKO EVIDENTIRANJE DELOVNEGA ČASA

in prisotnosti delavcev šole (od 1. novembra 2011)

ELEKTRONSKO EVIDENTIRANJE PEDAGOŠKEGA PROCESA

e-dnevnik, e-redovalnica (od 2011/12)

ENOTNI KLJUČI

za vse splošne učilnice, posebni za laboratorijske učilnice in delavnice (od 2009/10)

EVIDENCA

interno šolsko računalniško omrežje (od 1996/97)

EVROPSKI ODDELKI

sodelovanje v projektu od junija 2006

FESTIVAL PRIMEROV DOBRE PRAKSE

Konzorcija strokovnih gimnazij (september 2012)

GIMNASIUM

sodelovanje naših dijakov v radijski oddaji (od 2004)

GIMNAZIJSKI UČITELJSKI ZBOR – GUZ

(od 2008/09)

GLAVNI DOPOLDANSKI ODMOR

podaljšanje z 20 na 30 minut zaradi novega načina deljenja malice (od 2008/09 do 2009/10)

GOVORILNE URE VSEH UČITELJEV

na isti dan za starše (od 2002/03)

GOVORILNE URE ZA DIJAKE

(od 2008/09)

HUMANITARNE AKCIJE

zbiranje denarja, pločevink, papirja, baterij, kartuš ... za posameznike, organizacije in društva, npr. Rdeči noski, Never Give Up, Rdeči križ, Karitas

IMPROLIGA

sodelovanje skupine Kunta Kinte (od 2000/2001)

INFORMATIVA

(od 2009/10)

INFORMATIVNI DAN

(od 1999/2000)

INTERAKTIVNE TABLE

v nekaterih učilnicah (od 2008/09)

IZID

Kosovelovega lista in recital (december 2004)

IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

JEZIKOVNI TEČAJI ZA DELAVCE ŠOLE

angleščina, nemščina

KLUB V4

organizacija ekskurzij (od 1997/98)

KNJIŽNICA – SRCE IN MOŽGANI ŠOLE

KONZORCIJ STROKOVNIH GIMNAZIJ – KSG

pod vodstvom naše šole (ustanovljen 2009/10)

KRST PRVOŠOLCEV

na šolskem dvorišču (od oktobra 2000)

KRVODAJALSKE AKCIJE

sodelovanje naših dijakov in učiteljev

LOČENO ZBIranJE ODPADKOV

na šoli (od 2006/07)

MATURANTSKA PARADA

na ljubljanskih ulicah (od maja 2001)

MATURANTSKI OBHOD ŠOLE

(maj 2004)

MATURANTSKI PLES

Križanke, Cankarjev dom, Gospodarsko razstavišče

MEDNARODNO SODELOVANJE

MEDPODJETNIŠKI IZOBRAŽEVALNI CENTER

MIC (od 2009/10)

NAGRADNI IZLETI

za najboljše razrede in dijake (od septembra 2001)

NAJ DIJAK

sodelovanje naših dijakov na izboru Dijaške organizacije Slovenije

NOVA OGRAJA

pred šolo, kakršna je bila nekoč pred realko (1996/97)

NOVA SPLETNA STRAN ŠOLE WWW.VEGOVA.SI

(2008/09)

NOVA ŠOLSKA PRAVILA ZA SREDNJE ŠOLE

(2005/06)

NOVE UČILNICE V KLETI DESNEGA TRAKTA ŠOLE

(od 1995/96)

NOVI PROSTORI V PRITLIČJU IN KLETI LEVEGA TRAKTA ŠOLE

(od 2015/16); v pritličju: splošna učilnica, sejna soba, pisarna; v kleti: 3 splošne učilnice, računalnica, 4 kabineti, skladišče in WC

NOV NAČIN ŠTEVILČENJA ŠOLSKIH E-DOKUMENTOV

potrdila o vpisu, spričevala, obvestila o uspehu, vzgojni ukrepi ... (od 2015/16)

NOVO IME ŠOLE: VEGOVA LJUBLJANA

(2009/10)

NOVOLETNI KONCERT DIJAKOV

(2011/12)

OBNOVA ŠOLSKE KUPOLE

in steklenega stropa nad njo (1995/96)

OBNOVA TELOVADNICE

(1995/96)

OCENJEVALNA OBDOBJA

uvedba dveh namesto treh (2006/07)

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE

na pročelju šole seizmologu Albinu Belarju ob 100. obletnici začetka delovanja potresne opazovalnice na realki (18. septembra 1996)

PAMETNA RAZSVETLJAVA

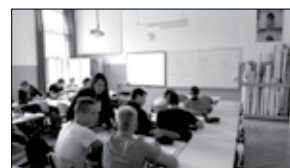
Philips Schoolvision v učilnici 3 (2010/11)

PEVSKA SEKCIJA UČITELJEV ŠOLE

(2005/06)

POLETNA ŠOLA

za bodoče prvošolce

VEGOVA GIMNAZIJA

OD A DO Ž

POPOLDNEVI NA VEGOVI

pogovori, okrogle mize

- Indijsko popoldne (2011/12)
- Japonsko popoldne (2012/13)
- Ameriško popoldne (2013/14)
- Hrvaško popoldne (2014/15)
- Nemško popoldne (2015/16)

POUK V DVEH IZMENAH

2 dni na teden popoldne, ostali dnevi dopoldne (od 1998/99 do 2014/15)

PREDAJA KLJUČA ŠOLE

maturantski običaj sprva potekal na šoli (do leta 2000), kasneje na maturantskem plesu

PRENOVA GIMNAZIJSKIH PROGRAMOV

(od 2008 do 2014)

PRIPONKE IN IZKAZNICE

za učitelje in dijakke (od 1996/97)

PRIZNANJE NARODNE GALERIJE

Vegovi kot šoli, ki je na razstavo pripeljala največ dijakov (1996/97)

PROSTOVOLJSTVO DIJAKOV

računalniško opismenjevanje starejših, druženje z mladimi s posebnimi potrebami, obiskovanje bolnikov ...

PRVI ŠOLSKI DAN

brez njega ne gre

RAČUNALNIK ZA UČITELJE IN PROJEKTORJI V VSEH UČILNICAH

postopoma od 2008

RAZISKAVA PISA

mednarodna raziskava bralne, matematične in naravoslovne pismenosti; 2005/06, 2008/09, 2011/12, 2014/15

RAZISKAVA TIMSS

mednarodna raziskava trendov znanja matematike, fizike in naravoslovje za gimnazijske četrtošolce, maj 2008, 2015

RAZISKOVALNA DEJAVNOST DIJAKOV

srečanja mladih raziskovalcev in njihovih mentorjev Zaupajmo v lastno ustvarjalnost

RAZSTAVE

- fotografska razstava Barski stoli, november 2001
- Zgodovina računalništva, maj 2002
- Kosovel na Realki, oktober 2004
- S polno paro na jug, december 2004
- fotografska razstava Edija Šelhausa, januar 2007
- Doktorice računalništva in informatike, september 2007
- fotografska razstava dijakov, članov fotografskega krožka, 2007/08
- Po Trubarjevi poti, maj 2008
- razstava keramike in fotografij Iskanja in odstiranja, december 2009
- Podobe in dokumenti realke, 2009
- Via dolorosa – pot trpkih spominov skozi taborišče Dachau, 2010/11
- Taboriščni tarok Borisa Kobeta, 2010/11
- fotografska razstava Eseji, april 2010
- Realka integralno 1874–1959, oktober 2015
- fotografska razstava Cerkljanska laufarija, april 2016

RAZSTAVA IN SEJEM MINERALOV, FOSILOV, NAKITA

v šolski telovadnici (od 1992 do 2007)

REDNI INŠPEKCIJSKI NADZOR

(2002/03, 2009/10)

SEJEM RABLJENIH UČBENIKOV

v avli šole (od 5. do 9. septembra 2002)

SISTEMATSKI ZDRAVSTVENI IN ZOBOZDRAVSTVENI PREGLEDI DIJAKOV

Zdravstveni dom Ljubljana, na Metelkovi in Aškerčevi

SISTEMATSKI ZDRAVSTVENI PREGLEDI DELAVCEV ŠOLE

SPLETNA UČILNICA

Moodle (od 2009/10)

SPLOŠNA MATURA

(od 1995/96)

ŠOLSKI RAZVOJNI TIM STROKOVNE GIMNAZIJE

ŠRTG (od 2008/09)

ŠPORTNA TEKMOVANJA IN ŠAH

(akrobatika, atletika, floorball, gorski tek, gorsko kolesarstvo, judo, karate, košarka, kros, lokostrelstvo, mali nogomet, namizni tenis, nogomet, odbojka, orientacija, plavanje, ples, rokomet, smučanje, streljanje, tek ...)

TABORI

(od junija 1997 Trenta, od 2011/12 Planica oz. Gorenje pri Zrečah)

TEČAJ SLOVENŠČINE ZA DIJAKE TUJCE

(od 2010/11)

TEDEN DEJAVNOSTI IN IZBIRNIH VSEBIN

(od 2004/05); PROJEKTI TEDEN (od 2012/13)

TEKMOVANJA V ZNANJU

angleščine, astronomije, elektrotehnike, fizike, kemije, logike, matematike, nemščine, računalništva, slovenščine, telekomunikacije, zgodovine

TUJI UČITELJ

za angleščino v evropskih oddelkih (od 2006/07)

TUJI UČITELJ

za angleščino pri pouku v gimnazijskih oddelkih (od 2009/10)

TUTORSTVO DIJAKOM

(od 2012/13)

UČBENIŠKI SKLAD

(od 1981/82)

UREDITEV AVLE

(1996/97)

UREDITEV PROSTORA ZA DEŽURNE DIJAKE

v avli šole (1995/96)

VIDEOMANIJA

festival srednješolske filmske ustvarjalnosti (od maja 2005)

VIDEONADZOR

avle (1996/97), šolskega dvorišča (1998/99)

VIRTUALNA SKUPNOST

Srednje šole za elektrotehniko in računalništvo – portal za posredovanje gradiva dijakom in občanom (od 2003/04)

VEČERI NA VEGOVI

(2009/10): pogovori, okrogle mize, druženje

- Ljubljanska realka skozi čas
- Še pomnite, vegovci ...
- Iz tradicije v prihodnost
- Ribčev dohtar skozi oči vegovca
- Vegovci in šport
- Obnovimo stlane vezi

ZBIRANJE ELEKTRONSKIH ODPADKOV

(od 2010/11)

ZBIRKA MINERALOV IN KAMNIN

več kot 470 eksponatov (od 1996/97, vitrine na hodnikih šole)

ŽIVELA, VEGOVA!

POSODOBITEV STROKOVNE GIMNAZIJE 2008–2014

VODILNO VLOGO PRI POSODOBITVI GIMNAZIJSKEGA PROGRAMA V ŠESTIH LETIH STA IMELA:

1. ŠOLSKI RAZVOJNI TIM STROKOVNE GIMNAZIJE [ŠRTG]

Njegov namen je bil uresničevanje vizije šole kot vodilne šole na strokovnem področju elektrotehnike in računalništva, njen strateški razvoj, razvoj kadrov, sodelovanje pri oblikovanju šolske politike na ravni šole in države.

Temeljni cilji razvoja:

· priprava dijakov na vseživljenjsko učenje in naravoslovno-tehniški študij	· delovanja Medpodjetniškega izobraževalnega centra (MIC) kot podpornega organa šole	· sodelovanje z ZRSŠ pri nastajanju strokovnih podlag za izvedbeni kurikulum pri izobraževanju projektnih timov za razvoj medpredmetnega, kroskurikularnega povezovanja, pri razvoju kompetenc na področju učenja učenja, kritičnega mišljenja	· izvajanje mednarodnih projektov v okviru CMEPIUS
· posodobitev načrtovanja in izvajanja kurikulumov na način izvajanja šolskih razvojnih projektov (v okviru Konzorcija strokovnih gimnazij /KSG/ in Zavoda Republike Slovenije za šolstvo /ZRSŠ/) in sredstev Evropskih strukturnih skladov (ministrstvo, CMEPIUS)	· uvedba novih, pri nas nastalih učnih načrtov astronomije in drugačnega izvajanja obveznih izbirnih vsebin v okviru tutorstva	· sodelovanje v projektu ZRSŠ Obogateno učenje tujih jezikov 1–3	· promocija šole na vseh področjih
· sodelovanje z e-šolstvom	· uvajanje posodobitve na šoli kot sodelovalno delo med strokovnimi aktivi in znotraj njih, ki vodi v prenovi		· prijava na nove projekte iz sredstev EES, CMEPIUS
			· vodenje Konzorcija strokovnih gimnazij, 2008–2014

2. PROGRAMSKI UČITELJSKI ZBOR STROKOVNE GIMNAZIJE [GUZ] 2008–2014

Posodobitev je vključevala nove načine poučevanja, kot so sodelovalno in timsko poučevanje in učenje in avtentični in projektni pristop.

· posodobitev gimnazijskega programa v 1. letniku (2008): razvoj veščin in kompetenc na izmenjavi z dijaki z Nizozemske	· posodobitev gimnazijskega programa v 2. letniku (2009): razvoj naravoslovno-tehniške kompetence v povezavi s kritičnim mišljenjem	· posodobitev gimnazijskega programa v 3. in 4. letniku (2010 in 2011): razvoj strokovne pismenosti v maternem jeziku in angleščini

PROJEKTI TIMI UČITELJEV 2010–2014

- tim za izvedbeni model prenove gimnazije Preverjanje nekaterih elementov gimnazijskega programa s poskusom (2010–14)
- tim za uvajanje kompetence učenja učenja
- tim za projekt Obogateno učenje tujih jezikov I–III
- tim za drugačno izvajanje izbirnih vsebin (projektni pristop: šola v naravi, tabor)
- tim za strokovno pismenost v slovenščini in angleščini
- tim za kritično mišljenje
- tim za raziskovanje in delo z nadarjenimi (2012/13)
- tim za kolegialno opazovanje pouka in kritično prijateljevanje učiteljev (2012/2013)

MEDNARODNA DEJAVNOST VEGOVE- EVROPSKI PROJEKTI

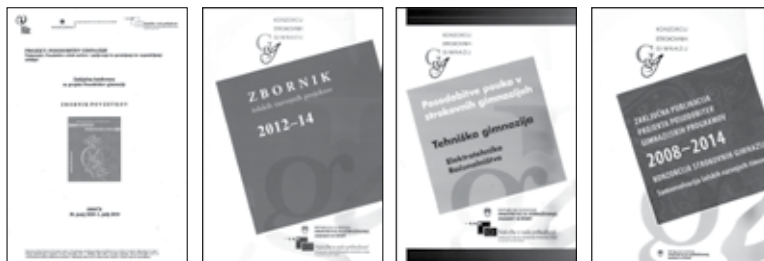
- izmenjave dijakov in učiteljev
- namestitve dijakov in učiteljev na delovni praksi v podjetjih
- študijski obiski

PROJEKTA V OKVIRU KONZORCIJA STROKOVNIH GIMNAZIJ 2009–2010

- pilotni projekt Razvijanje medijske in strokovne pismenosti
- šolski razvojni projekt Kako vključiti razvoj kompetenc v obvezne izbirne vsebine (OIV) športno-naravoslovnega tabora za lažje doseganje kroskurikularnih ciljev?

PRENOVA GIMNAZIJSKEGA PROGRAMA S POSKUSOM V OKVIRU ZRSŠ 2010–2014

- izdelava programa za razvoj tutorstva od 1. do 3. letnika (začetek v šolskem letu 2010/2011)
- uvedba novega predmeta astronomija (2012/2013)

GOSPOD PROFESOR, RAZUMETE ŽIVLJENJE? KOSOVEL, KONS TRUDEN

NOSIM ZVEZKE, UČIM SE SPROTI; NIČ PRETRESLJIVEGA

Lea Sobočan, G 4. A, 1999/2000, razredničarka Marija Osredkar

Težko je pisati spomine o šoli, ki je postala delovno mesto. Želiš biti objektivni, vendar ko gledaš nekdanje profesorje skozi lečo sedanjega sodelavca ali se skušaš spominjati stavbe, kakršna je bila takrat, ali pa sistema, kakršen je bil takrat, ti sedanja leča vse prebarva, zato se v skladu s svojim humanističnim poklicem raje rahlo literarno spomnim prigode, natančneje prigod matematične vrste.

Zgodila se mi je sreča, takrat se mi je seveda zdela nesreča, da sem pridno predla čas in polnila matematične zvezke pri (zdaj žal že pokojnem) prof. Oblaku.

Prof. Oblak je bil ena taka mitološka pošast, učitelj starega kova, kot se

šika. Strog pogled, učinkovitejši kot pregovorni mitraljez prof. Lazarja. Ostro oko pri testih, da je zaslutil prepisovanje, preden je misel na to, da bi prepisoval, sploh začela razmišljati, da bi se naselila v tvoji glavi. Kljub staromodni pojavi in delovanju je pridno in z žarom pri pouku uporabljal »novotarije«, recimo pasti in slasti Deriva in Mathematice so mu bile dobro znane.

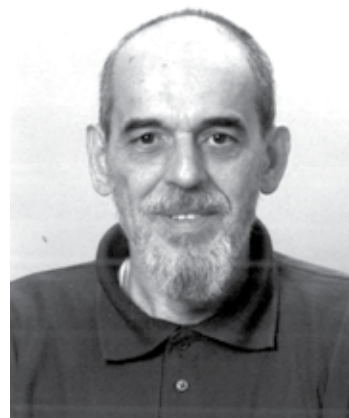
Še sedaj nam verjetno vsem odmeva v možganih tisti znameniti tlesk, ki je nastal, ko se je udaril po čelu. To je bil ponavadi nadomestek končnega ločila, ko smo na tabli ustvarili »idiotizme«, povezane s kakšno kvadratno funkcijo. Resnično, bil je praoče sedaj znamenitega facepalma.

Najbolj pa so mi ostale v spominu uvodne ure. Kot je že v navadi, se je sloves profesorja širil, še preden smo sploh sedli v učilnico 209. Torej je bilo ozračje grozečemu slovesu primerno spoštljivo, skorajda cerkveno. Vsako uvodno uro nam je prof. Oblak narekoval tri aksiome učenja matematike, ki smo jih pridno po nareku zabeležili v zvezek, po njegovem nasvetu z lepo barvico. Prva dva sta bila dokaj standardna: nosim zvezke, učim se sproti; nič pretresljivega.

Tretji pa nam je naročal naslednje: »Matematike se moram veseliti, ker je telovadba duha!« Še dvajset let kasneje mi odzvanja v ušesih ta aksiom. V prvem letniku ga je spremljalo tudi rahlo valovanje skepse. Samo valovanje; nihče si ni v tistih časih

približno drznil nasmehniti se ali celo kaj pripomniti. Smrt bi bila bridka in strašna. Bili so drugi časi.

Pa je skepsa dvajset let kasneje pozabljena in veselje do naravoslovja in tehnike je kljub jezikoslovnim tendencam še vedno tu.

Profesor matematike Franc Oblak

Med prvošolci G 1. A, 1996/97

Med četrtošolci

Med vegovci v Stonehengeu, 2014

Kot razredničarka E 3. A, 2016

DUH NE SME NIKOLI HLAPEČEVATI, MI MU MORAMO SLUŽITI IN SAMO ON JE NAŠ POVELJNIK. KOSOVEL, PRAVICA

SLEDI SRCU, NAREDI, KOT JE PRAV

Dr. Gregor Omejec, G 4. B, 2001/02, razredničarka Sonja Zver

Pisalo se je leto 1998, ko sem se vpisal na Srednjo šolo za elektrotehniko in računalništvo. Izbral sem si program tehniške gimnazije, saj takrat še nisem bil povsem prepričan, ali naj bo elektrotehnika tudi moj poklic. Takrat sta se mi v spomin najbolj vtisnila pročelje stavbe, tipična arhitektura 19. stoletja še danes vzbuja (straho) spoštovanje, in masivna in težka vhodna vrata. Če se je le dalo, sem vedno uporabil zadnji vhod. A vsako stavbo zaznamujejo ljudje in ti so bili pravo nasprotje njenemu masivnemu zunanjemu videzu, bili so prijetni, prijazni, strogi, a vendar pošteni in topli. Morda smo prav zaradi teh lastnosti z učitelji uspeli zgraditi poglobljen prijateljski odnos. Danes je to redka medgeneracijska dobrina, ki mlademu človeku v vsej njegovi mladostniški vznesenosti in nemiru omogoča obdržati trdna tla

pod nogami. Leta šolanja so tako minevala v bolj ali manj ustaljenem ritmu, od pouka in učenja do druženja in zabave.

Štiri leta so hitro minila in naše druženje smo kronali z maturantskim izletom na Malto. Dogodek se nam je vsem globoko vtisnil v spomin in se ga še danes spominjamo z veliko nostalgije. Maturo nas je leta 2002 opravljalo 27 dijakov in mislim (upam), da smo jo uspešno opravili prav vsi. Hkrati je bil to tudi čas našega razhoda in vsak izmed nas je ubral svojo pot. Mene je vodila najprej na Fakulteto za šport in kasneje še na Zdravstveno fakulteto. Po diplomi sem postal mladi raziskovalec na Inštitutu za klinično nevrofiziologijo Univerzitetnega kliničnega centra v Ljubljani, kjer sem trenutno tudi zaposlen. Leta 2015 sem na Medicinski fakulteti v

Ljubljani doktoriral iz ultrasonografije perifernega živčevja. Prav v srednješolskih letih sta me začela privlačiti znanost in raziskovanje, in ker sem po duši športnik, me je pot kmalu zanesla tudi v Biomehanski laboratorij na Fakulteti za šport. Nad prepletanjem tehniškega in naravoslovnega znanja sem bil naravnost navdušen in takrat sem prvič spoznal, česa si na poklicni poti resnično želim – s tehnološkimi rešitvami pojasnjevati zapleten stroj človeka. V današnjem času se različne znanstvene discipline medsebojno prepletajo in uspeh na enem področju je vedno bolj odvisen od poznavanja in uspešnega sodelovanja strokovnjakov z različnih področij. Ob delu sem se prepustil toku in pot me je kasneje zanesla na Inštitut za klinično nevrofiziologijo Univerzitetnega kliničnega centra v Ljubljani, kjer je prepletanje tehnike in naravoslovja izjemno. Nobena šola vam ne more dati vsega znanja, potrebnega za uspešno delo, lahko pa vam dá dobre temelje, na katerih si boste z jasno vizijo, trdim delom in vztrajnostjo sezidali dobro kariero. Menim, da je Srednja šola za elektrotehniko in računalništvo to nedvomno omogočala.

Morda je moj največji dosežek ta, da se ukvarjam s stvarmi, ki me resnično veselijo. Tega najverjetneje ne bi nikoli bilo, če me pot ne bi vodila prek Srednje šole za

elektrotehniko in računalništvo. Predvsem pa je ne bi bilo, če moje osebnosti ne bi izoblikovali tam zaposleni ljudje. Zato ob tej priložnosti izrekam iskreno zahvalo vsemu takratnemu učiteljskemu zboru, še posebej pa profesorici Sonji Zver, naši razredničarki. Bila nam je kot druga mama.

Za konec morda še droben nasvet vsem tistim, ki se na življenjsko pot še le podajajo. Življenje je skupek dogodkov. Sledi srcu, naredi, kot je prav, in življenje bo na koncu en velik dogodek.

Četrtošolec Gregor

Razred G 4. B (Gregor Omejec: druga vrsta, prvi z desne; Ivo Šveговиč: prva vrsta, drugi z leve)

Maraton Alpe Scott, 2015

SALVE SMEHA

Ivo Šveговиč, G 4. B, 2001/02, razredničarka Sonja Zver

/.../ Iz mojih let na Vegovi so mi najbolj ostale v spominu ure pri elektrotehniki, ko nas je poučeval dr. Lokovšek. S svojim načinom učenja, ki je bil poln optimizma, volje in neskončne zaloge pozitivne energije, je prav vsako šolsko uro naredil prijetno in zanimivo. Ob tem sem se spomnil na prigodo med praktičnim poukom v eni izmed učilnic za praktični pouk elektrotehnike, ko med prikazom delovanja nekega vezja ni šlo vse čisto tako, kot bi moralo. Instrumenti, s katerimi naj bi potrdili izračun, niso pokazali vrednosti, ki smo jo izračunali. Po 10 minutah iskanja napake v vezju smo

preverili, ali se vezje sploh napaja. Ko inštrument ni pokazal napetosti, smo ugotovili, da se je nekdo pomotoma naslonil na gumb za zasilni izklop elektrike v mizah po celi učilnici. Sledile so salve smeha. Najpogostejši odziv nekdanjih dijakov Vegove ob dejstvu, da sem izobraževanje nadaljeval na pravni fakulteti, je začudenje. Enako velja tudi za marsikaterega pravnika, ko izve, da sem nekdanji dijak Vegove. Običajno gre namreč za področji, ki na prvi pogled nista ravno najbolj kompatibilni. /.../ Menim, da je takšno interdisciplinarno izobraževanje lahko v posameznikovi

karieri posebna dodana vrednost, saj pridobljeno znanje z različnih področij povezuje in pri tem ustvarja neprecenljivi kapital. Sam pridobljeno znanje iz let na Vegovi s pridom izkoriščam pri svojem delu v pravu. Tehnično znanje mi namreč omogoča, da kot pravnik aktivno sodelujem pri projektih, ki so visoko tehnološki, obenem pa lahko v določenih primerih apliciram pravno znanje tako, kot ga drugi pravniški kolegi zaradi pomanjkanja tehničnega znanja ne morejo. Zaključim lahko, da je moja karierna pot zaradi šolanja na Vegovi nedvomno bogatejša in prav nič dolgočasna.

Pravnik Ivo

Predsednik/podpredsednik dijaške skupnosti naše šole na zasedanju parlamenta Dijaške organizacije Slovenije, 2000

SEM KOT ELEKTRIČNA ISKRA, KI SKAČE. KOSOVEL, SODOBNA MRTVILA

Miha Mihovilič

Elektrika in njeni pojavi so me privlačili že od malih nog, zato je bilo naravno, da sem se po končani osnovni šoli vpisal na takratno Srednjo šolo za elektrotehniko in računalništvo. Pri izbiri izobraževalne smeri sem kolebal med strokovnim programom elektrotehnik in tehniško gimnazijo. Prvi je vseboval več zanimivih strokovnih predmetov, drugi pa je ponudil program s poudarkom na jezikih in matematiki. Ker sem že takrat želel pridobiti visokošolsko izobrazbo, sem se na koncu odločil za gimnazijo, saj sem vedel, da mi bo ta omogočila boljše izhodišče na fakulteti.

Ko sem prvič stopil skozi težka vhodna vrata Vegove, pred seboj zagledal visoke strope in po Gaussovi krivulji obrušene stopnice, ki so jih skozi čas oblikovale noge dijakov pred mano, se je začelo pomembno novo obdobje mojega življenja. Prvo leto sem, kljub odličnemu uspehu v osnovni šoli, začel klavрно, s komaj pozitivno oceno iz nareka pri slovenskem jeziku. K sreči mi je ta neuspeh

takoj dal vedeti, da bom za uspešno napredovanje moral v šolanje vložiti bistveno več truda. Tako sem začel redno vaditi matematiko, se podrobno učiti slovnico in reševati probleme pri fiziki. Za to sem porabil večino svojega prostega časa, marsikdaj tudi nejevoljen, saj so se mi predvsem jezikovni in družboslovni predmeti zdeli povsem odveč. Šele kasneje sem spoznal, da mi v življenju tudi to znanje koristi in da moram kot naravoslovec dobro znati tuje jezike.

Kljub temu da je bila gimnazija tehniško obarvana in je za najtežji predmet na šoli veljala matematika, sem imel jaz največ dela s slovenščino, ki mi je prinesla tudi mojo edino enico. Zanj še danes krivim črno mačko, ki je tisto jutro profesorici Mojci Stare Aljaž prečkala pot, in Franceta Prešerna, ker v Zdravljici nisem našel politične ideje. A ta enojka v redovalnici ni pokvarila veselja ob peticah, ki sem jih zbiral pri fiziki. Ta me je kmalu začela zanimati celo bolj kot elektrotehnika. Navdušen sem bil nad učiteljem fizike, prof. Snojem, ki je iz rokava stresal odgovore na vsa naravoslovna vprašanja, ki smo mu jih zastavili. Vsi odgovori so se zdeli tako naravni in so preprosto sledili iz osnovnih fizikalnih principov. Takšno jasno podobo sveta sem si želel ustvariti tudi sam. Zato sem poleg rednih ur fizike začel obiskovati še astronomski krožek, kjer smo spoznali osnove astronomije in s teleskopom hodili na opazovanja zvezd na Kurešček nad Igom. Pridružil sem se tudi programu

Mladi raziskovalci, v okviru katerega sem pod mentorstvom prof. Snoja in ob pomoči prof. Orehka izdelal napravo za meritev koeficienta upora modelarskih maket po metodi prostega pada. Z njo sem nato zmagal na regijskem tekmovanju mladih raziskovalcev. Naloga, ki sem jo pripravil, je bila moj prvi stik s pravim raziskovalnim delom. V njej sem fizikalna načela, o katerih sem se učil pri fiziki, uporabil v svoj namen, dobljene podatke samostojno analiziral in svoje zaključke zbral v poročilu. Doseženi uspeh je še okrepil moje veselje do fizike in me navdušil za raziskovalno delo.

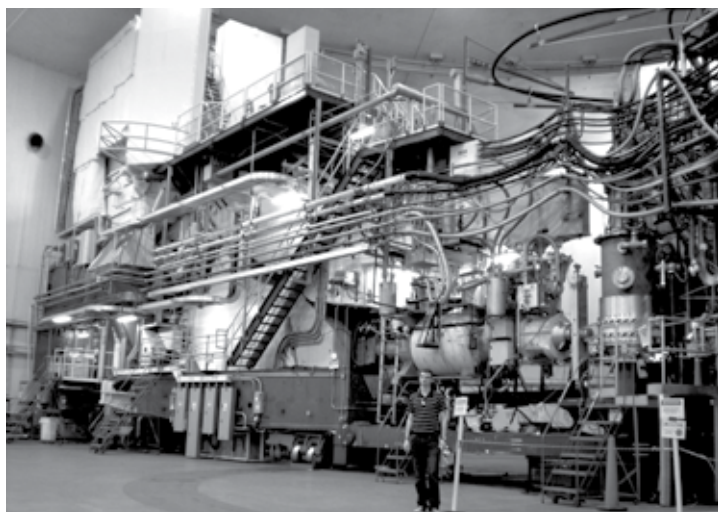
Tako sem se po končani srednji šoli raje kot na elektrotehniško fakulteto vpisal na Fakulteto za matematiko in fiziko, po diplomi pa svoj študij nadaljeval na Inštitutu Jožef Stefan, vse v želji, da bi lahko enkrat sodeloval pri reševanju pravih fizikalnih problemov in tudi sam prispeval pri razumevanju sveta. Danes kot podoktorski raziskovalec sodelujem z ameriškim laboratorijem Thomas Jefferson National Accelerator Facility in z Inštitutom za jedrsko fiziko Univerze v Mainzu (Nemčija), kjer v okviru mednarodnih kolaboracij raziskujem zgradbo in lastnosti lahkih jeder, s čimer želimo dopolniti svoje razumevanje zgradbe o snovi in vesolju. Kljub novim potem in novim ljudem na fakulteti in na inštitutu sem se med študijem pogosto rad vračal na Vegovo, kjer sem se vedno počutil dobrodošlega. Največkrat sem tja odšel le na klepet s profesorji, včasih pa sem k njim prišel tudi s

strokovnimi vprašanji, na katera takrat sam nisem našel odgovora. Z razredničarko, prof. Zver, in nekaterimi drugimi učitelji še danes ohranjam stik, in kadar jih obiščem, se vedno rad ozrem proti svoji šoli in se ponosen spomnim, kako smo se v klopeh s sošolci prebujali ob puku kovčka prof. Orehka, ki je vsako jutro v pozdrav padel skorajda s stropa; kako smo pri urah zgodovine trpeli skupaj s starimi Slovani, ki so svoje »težke vozove« izza Karpatov vlekli proti Jadranu; kako smo malicali ob anekdotah gospoda Pajduha; povzročali sive lase prof. Lokovšku; po nareku neutrudno pisali matematične izreke pri prof. Purgu in uživali širokosrčnost razredničarke.

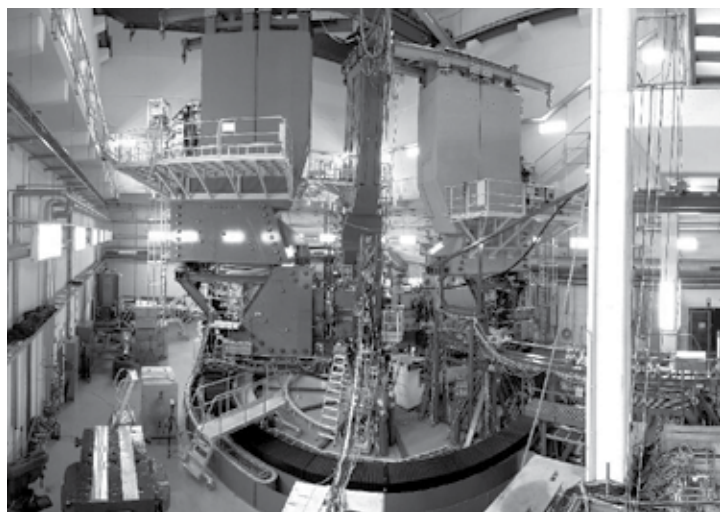
Na srednjo šolo in profesorje imam le lepe spomine. Za vso njihovo potrpežljivost in trud sem jim neizmerno hvaležen, saj so me opismenili in izobrazili. Zaradi te lepe življenjske popotnice, ki sem jo dobil na Vegovi, so danes vrata šole precej lažja, kot so bila pred osemnajstimi leti, ko sem jih prvič potisnil od sebe.

Maturantski izlet na Malto, 2001

Ekperimentalna dvorana laboratorija Thomas Jefferson Accelerator Facility. Fotografija prikazuje kriogeno vodikovo tarčo (desno) in visokoločilni spektrometer za detekcijo razpadnih produktov jedrskih reakcij.

Ekperimentalna dvorana kolaboracije na Inštitutu za jedrsko fiziko Univerze v Mainzu. Na sliki je prikazan spektrometrijski sestav, ki ga uporabljamo za študij interakcij lahkih jeder z elektroni.

VEGOVEC MIHA

Dr. Miha Mihovilič, G 4. B, 2001/02, razredničarka Sonja Zver

NE CIVILIZACIJA NE IZOBRAZBA, PRAVI SMISEL JE V KULTURI SRCA. KOSOVEL, PRAVICA

CVET SLOVENSKEGA INTELEKTA

Denis Striković, G 4. B, 2003/04, razredničarka Aleksandra Jankovič

/.../ Na Vegovi sem dobil zelo dobre temelje za svojo nadaljnjo izobraževalno in življenjsko pot, saj je obdobje srednje šole tisto, v katerem se posameznik v veliki meri izoblikuje; na to izoblikovanje ne vplivajo samo sošolci ali usmeritev šole, ampak tudi odlični učitelji.

Hvaležen sem za to, da sem imel učitelje, od katerih sem lahko veliko odnesel. Za naš razred je pomembno vlogo odigrala naša razredničarka Aleksandra Jankovič, ki je v nas videla cvet slovenskega intelekta, spoštovala

je našo raznolikost in predvsem razumela, da šola ni samo izobraževalna ustanova, ampak tudi vzgojna.

Šolanje sem nadaljeval na družboslovnem področju in zaključil študij politologije (analiza politik in javna uprava) na Fakulteti za družbene vede, trenutno pa se počasi premikam proti doktoratu s področja balkanskih študij na interdisciplinarnem doktorskem študijskem programu humanistika in družboslovje. Na svoji profesionalni poti sem se predvsem ukvarjal s kulturnim menedžmentom

in kulturno-izobraževalni projekti, poleg tega sem tudi aktivistično dejaven na različnih družbenih področjih in sem se kot nečlan kakšne od političnih strank podal tudi v politiko. Oktobra 2014 sem bil izvoljen za člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Kot mestnemu svetniku in nekdanjemu vegovcu mi je bilo v veliko zadovoljstvo, da sem lahko bil del zaključnega procesa in seje Mestnega sveta 19. 10. 2015, ko smo razglasili nekdanjo realko, stavbo Vegove, za kulturni spomenik lokalnega pomena.

Na svoji študijski, profesionalni in aktivistični poti sem lahko večkrat opazil, da mi je to, da sem maturant tehniške gimnazije, večkrat pomagalo, da sem lahko svoje naloge opravil uspešneje. Na podlagi tega delim mnenje, da je zelo pomembno, da imamo v naši družbi veliko osnovnoškol in osnovnošolcev, ki bodo nadaljevali svoje šolanje na Vegovi in nato po možnosti svoje tehniško znanje še nadgradili med študijem ali izkoristili pridobljeno znanje in ga povezali še s katerim drugim področjem.

Volitve 2011

Med organizatorji krsta 2003

Na maturantskem plesu 2004

Kladija in Denis v G 1. B, 2005

EDINA LOGIČNA IZBIRA

Kladija Štajdohar, G 4. B, 2003/04, razredničarka Aleksandra Jankovič

Odločitev o vpisu v srednjo šolo ni lahka. In čeprav se sliši klišejsko, ti lahko popolnoma spremeni življenje, tako kot ga je meni, morda drugače, kot sem pričakovala.

/.../ Ker sem bila bolj tiha in mirna, nisem bila prepričana, da se bom v pretežno fantovski družbi dobro znašla. A ko se je za tehniško gimnazijo odločila tudi sošolka iz osnovne šole, je Vegova postala edina logična izbira.

Že prvi šolski dan je sledilo prvo presenečenje – poleg Biljane sem dobila še šest sošolk. Strahu, da se v fantovski družbi ne bi znašla, ni bilo več. Sčasoma je izginila tudi tiha miška, ki so je bili vsi bližnji vajeni. Ko zdaj gledam nazaj, mislim, da je bil razlog predvsem v tem, da sem se v šoli počutila izredno dobro. Težav z učenjem in ocenami nisem imela, hkrati pa smo se s sošolci in sošolkami zelo dobro razumeli in smo skupaj preživeli tudi kar nekaj prostega časa. V tem obdobju sem

se osebnostno zelo spremenila – postala sem bolj samozavestna, zgovorna, energična in dela za računalnikom si enostavno nisem več predstavljala. Prepričana sem bila, da potrebujem dinamičen poklic, kjer mi ne bi bilo potrebno ves čas sedeti za računalnikom. Spogledovala sem se s študijem novinarstva, nato pa se po nasvetu nekaterih kolegov odločila za študij kulturologije. Prepričana sem bila, da bom z njim združila tako željo po delu v medijih kot željo po spoznavanju in raziskovanju kulturnega področja.

Čeprav je kulturologija povsem drugo področje, pri študiju nisem imela težav in sem ga uspešno zaključila. Izobraževanje sem nato nadaljevala na magistrskem študiju politologija – etnične študije: reševanje in upravljanje medetničnih odnosov in konfliktov, kjer sem pridobila tako teoretično kot praktično znanje s področja medkulturnosti in reševanja konfliktov.

Kot novinarka sem delala že med študijem. Če se razmere v medijih v tem času ne bi tako spremenile, bi verjetno to delo opravljala še danes, tako pa sem se po sedmih letih odločila za nov izziv – delo v neprofitnih organizacijah. Sprva sem se zaposlila v nevladni organizaciji Humanitas, kjer sem skrbela za odnose z javnostmi in izvajanje delavnic o globalnem učenju. Trenutno delam v Centru za mlade Domžale. Kot koordinatorka programa skrbim za organizacijo in izvedbo različnih dogodkov in izobraževanja, promocijo in odnose z javnostmi, prijave na evropske projekte, za izvedbo mednarodnih projektov in delavnic po metodah neformalnega učenja. Čeprav me je pot zanesla povsem drugam, bi še enkrat izbrala tehniško gimnazijo. Poleg tega, da mi je omogočila osebnostno rast, še danes vidim številne prednosti, ki jih imam v primerjavi z drugimi družboslovci. /.../

Kladija Štajdohar

Med vodenjem prireditve v Centru za mlade Domžale, 2015

Članica Komisije za mladinska vprašanja občine Domžale, 2015

NAŠE SANJE SO BELI OBLAKI NA MORJU AZURA. KOSOVEL, SODOBNA MRTVILA

ZADNJA GENERACIJA ZLATE DOBE

Mag. Biljana Ivanović, G 4. B, 2003/04, razredničarka Aleksandra Janković

/.../ Spomnim se priprav za Cankarjevo priznanje, celoten projekt je vodila profesorica Mojca Stare Aljaž. V trenutku, ko sem začela z njo sodelovati, sem vzljubila materinščino. Seveda, zdaj se zagotovo smejite moji izjavi zaradi mojega priimka. Si vas prav predstavljam. A vseeno, slavisti so me naučili, da je materni jezik tisti, s katerim prvič prideš v stik. In moj prvi stik z jezikom je slovenščina, ne glede na to, kam segajo moje korenine. To je edini jezik, ki tako lepo zveni v poeziji in prozi in hkrati zelo posiljeno in nenaravno v pop pesmih sodobnega časa. Naš jezik je s svojo pristno čarobnostjo zadnjič iskreno in lepo zvenel v slovenskih popevkih v prejšnjem stoletju. Verjemite mi, kar precej jezikov govorim. In zdaj se zagotovo sprašujete, zakaj dolgozevim o jeziku.

Prav z jeziki je povezano moje življenje. Obožujem jih. Na svojem magistrskem nastopu sem prepevala v sedmih različnih jezikih. Postala sem operna pevka, pridobila sem naziv magistra glasbe in v enem samem letu se lahko prelevim v mnoge junakinje, kot so Adela, Giulietta, Lizinka, Maria, Anna, Pamina, Liu, Cleopatra ... Ena je nežna, druga zlobna, tretja sila jezikava, četrta umira, peta na smrt trpi ... To so ženske, ki jih preučujem, se prek svojih izkušenj vživljam v njihove osebnosti in jih skušam, kar se dá, naravno odigrati. Vsako leto je lažje, saj se plemenitiš z izkušnjami in s spomini.

Verjetno sem del zadnje generacije zlate dobe. Otroštvo je bilo nepozabno, najstništvo težko, a zabavno, predvsem pa varno. Vse neumnosti, ki smo jih počeli, so se dobro končale. Včasih smo lahko ponočevali in smo vseeno varno prišli domov, nismo izginili. Internet je bil v nastajanju,

mobiteli so bili višek tehnologije, saj so imeli polifonično zvonjenje, edina igrice je bila tista kvadratasta kača, barvni zasloni – kaj je že to? V času, ko sem bila srednješolka, so razvijali digitalne fotoaparate, do tretjega letnika so bili dostopni vsem, o kakovosti slike na zaslončku pa tokrat ne bom razpravljala. Staram se. In nato poslušam svojo profesorico petja, ki pravi, da leta 1970 niti fotokopirnega stroja ni imela na voljo, da bi skopirala note, kaj šele youtuba, da se s posnetkom lažje naučiš arijo. To so bili časi, ko ti je učitelj lahko eno prisolil, ti pa si dobro vedel, zakaj si jih fasal, in doma nisi nič tožaril. Tudi v mojih časih je bil učitelj zakon in vse spore smo reševali sami, brez staršev. Za to pravilo sem izjemno hvaležna mami. In tudi učitelj je človek; če je kdaj storil napako, je moja mama vedno rekla, učitelj ima vedno prav, če misliš drugače, se sama zmeni. Na vratu imaš glavo, in ne zelje. In res. Učiteljski kolektiv Srednje šole za elektrotehniko in računalništvo mi je tako zelo pri srcu. Velikokrat se spomnim izjav, fantastičnih izjav, a kaj ko jih začneš razumevati nekaj let kasneje. Zato, dragi najstniki, ne smejte se izjavam. Napišite jih v zvezek, ga shranite in čez 15 let odprite. Preberite izjave. Spoštovali boste ljudi, ki med svojim odraščanjem niso imeli fotokopirca. Spoštovali boste ljudi, ki niso imeli mobilcev, pa so se vedno točno dobili na Prešercu na kavi.

Danes vodim studio za sinhronizacijo risank in sem tudi redno zaposlena na Glasbeni šoli Rista Savina v Žalcu. Tam poučujem petje in vsak dan znova mi je dana možnost, da občudujem učence na naši šoli, koliko talenta in volje premorejo, kako duhoviti so in predvsem, kako različni. Verjetno je poučevati na glasbeni šoli lažje kot na osnovni, saj gredo otroci skozi nekakšno sito in radi

Mala bela oblekica ...

Med maturitetnim izpitom iz angleščine, 2004

hodijo k nam. A vseeno. Otrok je otrok. Otroku moraš nuditi pravičen in edinstven pristop, to ceni in čuti, staršem pa onemogočiti pretirano vsiljevanje mnenja. /.../ In zato sem hvaležna za vse izkušnje, pridobljene na osnovni in srednji šoli. Vodili so me krasni ljudje, ki so soodgovorni za mojo osebnost.

/.../ V življenju je treba znati reči prosim in hvala, dve besedici, ki odpirata vrata. V življenju je treba »znat potrpet« in počakati na pravo priložnost, predvsem pa spoštujate ljudi. Pozdravite čistilko, vprašajte jo, kako je kaj. Bodite prijazni do hišnika. Poklepetajte s kuharico, ne bo vam žal. Spoštujte svoje profesorje, tudi sami so starši. /.../ Vegova je lahko zlata jama, če se boste sami odločili, kaj storiti iz sebe in svojega odraščanja.

Do naslednjič!

Foto: Samo Vodopivec (nekdanji vegovec)

KAJTI ŠE NOBENA DOBA SI NI NADELA TAKO VELIKE NALOGE KAKOR DANAŠNJA DOBA. KOSOVEL, PRAVICA

ŠE VEDNO SE POČUTIM DOMAČE

Dr. Slavko Žitnik, G 4. A, 2005/06, razredničarka Mojca Stare Aljaž

/.../ Pri izboru srednješolskega izobraževanja nisem bil omejen s pogoji, vendar sem se prvotno želel vpisati na srednjo strokovno šolo, smer računalniški tehnik. Ob velikem nezadovoljstvu osnovnošolske svetovalne službe sem se nato odločil vsaj za vpis v tehniško gimnazijo, kjer sem lahko izbral smer računalništvo. Še bolj samozavestno sem se tako odločil, ker so šolo v svojem prostem času izredno dobro predstavljali zaposleni profesorji, v mojem primeru še posebej Matija Vintar. Čeprav sem vedel, da želim v prihodnosti delati na področju računalništva, si z vpisom na Vegovo nisem zaprl nobenih vrat, saj bi lahko študij nadaljeval na katerikoli fakulteti. To je seveda odlična možnost, da se v mladih letih spoznaš z nekim področjem in brez izgube časa kasneje nadaljuješ študij v drugi smeri. Pri meni, ki sem nadaljeval študij na Fakulteti za računalništvo in informatiko in na Fakulteti za matematiko in fiziko v Ljubljani, se je izbira še posebej obrestovala, saj sem pridobil ogromno predznanja, ki sem ga s pridom uporabil in še nadgradil.

Pri izboru študijske poti so imeli velik vpliv tudi profesorji računalništva na Vegovi, saj so tistim, ki so nas izbrana področja računalništva bolj zanimala, razložili dodatno tematiko ali nas usmerili na ustrezne vire informacij. Že kot vegovca me je mag. Andreja Vehovec navdušila nad računalniškimi omrežji, zaradi česar sem se kasneje uspel ekipno kvalificirati za tekmovanje EuroSkills 2010, kjer sem dosegel prvo mesto v nastavljanju računalniških omrežij. Prav tako sem na Vegovi pomagal voditi tečaje Cisco akademije in sem z nekaterimi profesorji še vedno v stiku.

Menim, da bi morala biti večina gimnazijskih programov podobnega tipa, kot je tehniška gimnazija, saj bi le te mlademu človeku predstavile izbrano področje do te mere, da bi bil sposoben samostojno začeti delati. Tako bi imel hkrati opravljeno splošno maturo in možnost, da z nekaj truda pridobi poklic, če se ne odloči nadaljevati študija. Edina morebitna slabost tovrstne gimnazije tiči v splošnem javnem mnenju, o katerem menim, da ni naklonjeno tehniški

gimnaziji. To pa ne bi smelo nikomur povzročati dvomov, saj kitajski pregovor pravi, da »moder človek sledi lastnim odločitvam, medtem ko neveden sledi javnemu mnenju«. Torej za Vegovo gimnazijo še vedno trdim, da je lahko najboljša osnova za nadaljevanje kateregakoli tehniškega študija.

Svoje izobraževanje sem zaključil kot doktorant računalništva in informatike in se kot zaposlen v akademski sferi poleg pedagoškega dela ukvarjam z odkrivanjem zakonitosti v besedilih in z internetom stvari. Na fakulteti sem vedno vesel, ko med svojimi študenti zasledim kakega vegovca, za katerega navadno velja, da je zelo uspešen.

Že nekaj let se po uspešnem zaključku šolanja rad vračam na nekdanjo Srednjo šolo za elektrotehniko in računalništvo, ki je sedaj lepše in tudi formalno imenovana Vegova. V prelepi neorenesančni stavbi nasproti univerze se še vedno počutim domače. Upam, da bo tako tudi ostalo.

G 1. A na ekskurziji v Rimu, 2003

Veseljaki na koncu srednješolske poti

Zlata medalja na EuroSkillsu, Lizbona, 2010

Dr. Slavko Žitnik kot gostujoči predavatelj na Vegovi, 2015

KALEJDOSKOP MAKROKOZMOSA JE MIKROKOZMOS. KOSOVEL, KALEJDOSKOP

ŽELJA PO UČENJU IN RAZUMEVANJU SVETA OKOLI SEBE

Dr. Marinka Žitnik, G 4. A, 2007/08, razredničarka Mojca Marn

/.../ Za tehniško gimnazijo na Vegovi sem se odločila predvsem zaradi poudarka na naravoslovnem in računalniškem znanju in tudi dobrih izkušenj, ki jih je z Vegovo imel moj starejši brat. Moje vegovske prigode so med drugim vključevale popis in analizo bogate zbirke mineralov in kamnin, ki je na šoli še iz časa realke. Pri tem me je vodila prof. Marija Osredkar, ki je bila moja odlična mentorica pri pripravah na tekmovanja iz znanja kemije in na mednarodno srečanje mladih evropskih znanstvenikov. Podobno zanimiva izkušnja je bila krstna uprizoritev komedije Srečna draga vas domača Alenke Goljevšček, ki smo jo izvedli s sošolci pod mentorstvom prof. Mojce Marn.

Kot zlata maturantka, ki se je udeleževala na navidezno tako raznolikih področjih, kot so zgodovina, fizika in matematika, sem se po štirih letih bivanja na Vegovi soočala s podobno dilemo kot prej v osnovni šoli. Kam naprej? Svojo izbiro sem omejila na dve možnosti, študij matematike ali računalništva. Da bi potešila radovednost po dobrem znanju z obeh področij, sem se

odločila za interdisciplinarni študij računalništva in matematike, ki ga izvajata Fakulteta za računalništvo in informatiko in Fakulteta za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani. Pot me je nato prek doktorskega študija računalništva in raziskovalnih obiskov na Univerzi v Torontu, Imperial College v Londonu in Baylor College of Medicine v Houstonu vodila do Univerze Stanford v Kaliforniji, kjer sem sedaj podoktorska raziskovalka. Ukvarjam se z razvojem tehnik strojnega učenja, ki gradijo napovedne modele iz zelo raznolikih podatkovnih virov, in te tehnike uporabljam za reševanje aktualnih problemov v bioinformatiki, sistemski biologiji in analizi omrežij.

Vegova mi je dala temeljno znanje, ki sem ga lahko obogatila z nadaljnjim študijem, pri tem pa me je vselej vodila želja po učenju in razumevanju sveta okoli sebe. Na Vegovo se vselej z veseljem vračam, včasih kot inštruktorica Ciscove omrežne akademije, danes kot raziskovalka, ki želi z dijaki deliti svoje navdušenje nad računalništvom in priložnostmi, ki jih to ponuja.

Zlata maturantka, Brdo pri Kranju, 2008

Dr. Marinka Žitnik z bratom na Vegovi pred predavanjem Učenje z zbiranjem podatkovja, Stanford University, Univerza v Ljubljani

Kot Primicova v predstavi A. Goljevšček, Srečna draga vas domača, 2007

Zotkina zmagovalka na 19. EUCYS (EU Contest for Young Scientists) v Španiji z raziskovalno nalogo Zbirka mineralov in kamnin na Vegovi, september 2007. Mentorica: M. Osredkar.

EDINA LUČ, KI ZASIJE NA RAZVALINE ČLOVEŠTVA IN ČLOVEČANSTVA, JE ČLOVEK. ČLOVEK JE KOT POOSEBLJENI ETOS. KOSOVEL, ČLOVEK

Tehniško področje in psihologija na prvi pogled nimata veliko skupnega, ampak mi ju je na moji poklicni poti uspelo združiti. Vse pa se je začelo na Vegovi.

/.../ Računalniški svet me je zanimal, že od kar pomnim, zato sem na informativnem dnevu obiskala le eno šolo – Vegovo. Pravzaprav nikoli nisem razmišljala o drugi možnosti kot o vpisu v tehniško gimnazijo na Vegovi. Razlog za to pa je bil takrat zelo enostaven: Vegova mi je ponujala predmete in s tem vsebine, ki so me takrat zanimale.

Kljub temu da mi je bil tehniški svet vedno domač, pa je bil v času šolanja moj najljubši predmet psihologija. Zanj me je navdušil profesor Guido Cigale, in če sedaj pogledam nazaj, je imel velik vpliv na razvoj moje poklicne kariere. Tehniško področje in psihologija na prvi pogled nimata veliko skupnega, ampak mi ju je na moji poklicni poti uspelo združiti.

Po končani srednji šoli sem se zaposlila v klicnem centru tehniške pomoči uporabnikom Telekom Slovenije, kjer sem po štirih letih študentskega dela dobila redno zaposlitev. Najprej sem delala kot svetovalka za tehniška vprašanja, kjer mi je znanje, ki sem ga pridobila na Vegovi, prišlo zelo prav. Kasneje sem napredovala v vodjo izmene. Ravno med pisanjem tega prispevka pa menjam delovno mesto. Vključujem se v večletni projekt, kjer bo moja naloga zagotavljati zadovoljstvo in presegati pričakovanja naših uporabnikov. Za delo v tem projektu potrebujem obsežno tehniško znanje o delovanju informacijsko-telekomunikacijskih sistemov, hkrati pa moram poznati uporabnike in njihov način razmišljanja.

Med šolanjem sem sodelovala pri obšolski dejavnosti Videodelavnica (za možnost sodelovanja se moram zahvaliti profesorju Gospodariču) in pri filmskem festivalu Videomanija, zato sem po končani srednji šoli študij nadaljevala na Inštitutu in akademiji za multimedije, kjer sem se usmerila v spletno produkcijo. Znanje, ki sem ga pridobila, mi je omogočilo, da sem se pred leti vključila v skupino, ki skrbi za vsebino Telekomove spletne strani in načrtuje uporabniško izkušnjo portala Moj Telekom. Postala pa sem tudi urednica interne baze znanja, ki je namenjena svetovalcev v klicnem centru.

TEHNIŠKO PODROČJE IN PSIHOLOGIJA

Nina Nia Šribar (v šolskih letih Nina Tomšič), **G 4. A**, 2007/08, razredničarka Mojca Marn

Ker pa so me znanosti, kot so psihologija, sociologija, filozofija ..., navdušile že v srednji šoli, sem se po končani višji šoli vpisala na Filozofsko fakulteto, smer pedagogika in andragogika. Znanje, ki sem ga pridobila iz andragogike, sem združila s tehniškim znanjem iz časa šolanja na Vegovi, IAM-u in dela v klicnem centru, saj sem postala mentorica in predavateljica.

/.../ Ko izbereš srednjo šolo, že razmišljaš o delu, ki ga boš opravljal po končani šoli oz. študiju, s tem pa si že začneš oblikovati idejo o službi, ki bi bila zate popolna. Popolna služba pa ni služba na vodilnih mestih, z veliko plačo ... Popolna služba je tista, v kateri uživaš. Že z izbiro srednje šole začrtaš razvoj svoje kariere, zato je pomembno, da že takrat izbereš smer, ki te zanima in v kateri uživaš, da boš enkrat užival tudi v popolni službi.

Nina Tomšič

Vodja tehnične ekipe pri gledališki predstavi A. Goljevšček, Srečna draga vas domača, 2007

Ko si enkrat vegovec, si za vedno vegovec. Zato ni nepričakovano, da na potovanju ob novem letu 2016 srečaš vegovca, ki je sicer Vegovo obiskoval skoraj generacijo kasneje, in preživiš nepozabno novo leto v družbi njegovih in svojih prijateljev.

ODPRITE OKNA, ODPRITE DURI. OSVOBOJENI ČLOVEK PRIHAJA! KOSOVEL, PRAVICA

**GINNAZIJA
KONSTRUKTIVNO**
20 LET STROKOVNE GIMNAZIJE NA VEGOVI

Nov stajling v Knjigi maturantov

Preden začnem, bi se rad predstavil oz. vsaj na kratko opisal, kdo zaboga sem. Moje ime je Samo Roman Stergel, rojen sem 1989 v Ljubljani. Osnovno šolo sem končal na Valentinu Vodniku (Šiška) in leta 2004 me je življenjska pot pripeljala na, šok, Srednjo šolo za elektrotehniko in računalništvo (Vegovo, hotel sem biti malo bolj uraden), na strokovno gimnazijo. Sam sem veliko razmišljal, kam bi se vpisal, in na koncu, ko nisem bil sprejet na Šubičevo gimnazijo (sedaj lahko rečem hvala bogu, takrat pa sem bil malo razočaran), sem pristal na Vegovi šoli, kjer se je šolal skoraj ves moški del moje družine. Oni so bili štomarji, jaz pa sem izbral gimnazijo z računalniško smerjo.

Po srednji šoli me je pot peljala na Ekonomsko fakulteto v Ljubljani. Ravno sedaj me je tale spis zmotil pri učenju za zadnji izpit pred diplomom. Zaposlen sem v podjetju Sting Trade, d. o. o., ki se ukvarja z grafičnimi rešitvami za TV-prenose v živo. Moj uradni naziv je »marketing manager«. Ker gre za manjše podjetje, vsi delamo vse. In moja služba mi je res všeč, še posebej ko delamo na projektih. Ni lepšega kot biti plačan za to, da gledaš tekme in spoznavaš nove lokacije, dvorane, ljudi in športe. Pa še rad potujem in služba mi to omogoča.

Vmes sem še ustvarjal podcast (starejši občani, to je internetna radijska oddaja, da boste vedeli), imenovan Brlog, ampak je žal na pavzi zaradi moje »popoldanske« dejavnosti – Polenar Tacticala. Nekateri ga poznate, ampak ga bom opisal za tiste, ki ga ne.

Polenar Tactical smo zasnovali trije prijatelji z namenom, da ustvarjamo

videe na medmrežju. Padlo je kar nekaj idej, na koncu pa je Žiga rekel, da nadaljujemo, s čimer se on že ukvarja in kar objavlja na youtu, in to je taktično streljanje (s pravim orožjem). Nam se je zdelo fino, pa smo začeli.

Štiri leta kasneje je iz tega nastalo podjetje Polenar Tactical, d. o. o. Postali smo celo največji strelski Youtube kanal v Evropi. Spremljajo nas vsi, od Američanov do Japoncev; imeli smo uspešno IndieGoGo kampanjo, da smo posneli DVD o AK47, imamo spletno štacuno in vedno se dogaja nekaj novega. In večjega. Trenutno se pripravljamo na marčevski odhod na strelski sejem v Nemčijo, potem pa direktno iz Nürnberga v Brazilijo, kjer bomo izobraževali njihove policiste, da bodo še bolje rokovali z orožjem.

Sedaj sem malce starejši in lahko vidim, koliko sem odnesel od Vegove. Ne govorim o »šolskem« znanju. Nikoli nisem bil odličnjak; vsako leto sem se večinoma tresel, da ne bo »popravcev«. Niti slučajno nisem bil dober učenec. Me je pa vse zanimalo in šola, še posebej pa gospa profesorica Mojca Marn, nam je omogočala, da smo veliko izkusili. Namreč, veliko stvari se v življenju učiš in delaš, pa sploh ne veš, kdaj ti bo to prišlo prav.

Tako nam je profesorica Marn rekla: »Fantje in dekleta, mislim, da bi mi lahko naredili predstavo na osnovi dramskega besedila Srečna draga vas domača.« Pa smo jo in jo tudi večkrat ponovili. To nam je vsem pomagalo, da smo se naučili javnega nastopanja, kako pravilno govoriti in poudarjati besede itd. In sedaj, ko imam tega vedno več, je vse veliko lažje.

Ali pa recimo tuji jeziki. Razne izmenjave dijakov in predstavitve v angleščini pri prof. Vidmarjevi so mi pomagale, da mi pogovor s tujci in predstavitve ne delajo težav. Od nemščine nisem veliko odnesel, »baš nije to moja priča«, ampak znam osnove, hvala prof. Višnikar. Pa fotografski krožek na Vegovi (sram me je, da sem ime profesorja, od kate-

TISOČE IZKUŠENJ ZA ŽIVLJENJE

Samo Stergel, G 4. A, 2007/08, razredničarka Mojca Marn

rega sem veliko odnesel, pozabil), ki me je naučil dobro fotografirati, sedaj pa lahko to znanje vsak dan uporabljam, ko fotografiram in objavljam slike za naše sledilce na socialnih omrežjih.

Osnove računalništva mi pomagajo tako pri moji redni službi kot pri PT-ju. Pri prvem se s programi in njihovim razvojem dnevno srečujem in lažje razmišljam »programersko« in razumem programerje. Kljub temu da sem večino programiranja pozabil, vem, kako vidijo probleme in izoblikujejo rešitve. Za Polenar Tactical razvijamo app za pametne telefone, kjer to znanje spet pride do izraza.

In še tisoč je izkušenj, ki kasneje v življenju pridejo prav.

Vegova je na meni pustila neverjeten pečat. Sedaj ko razmišljam in tole pišem, vidim, da mi ni žal niti sekunde, prebite na tej šoli.

Pravzaprav bi se ji moral zahvaliti in izpostaviti tisto, kar sem tudi odnesel in je skoraj najpomembnejše: vse vezi in prijateljstva! Veliko najžjih prijateljev sem spoznal v času srednje šole.

Za konec pa ... Vegovo na svoj način pogrešam. Pogrešam predvsem vse tisto »okoli« šole. Pogrešam sošolce in tisti filing male skupnosti, ki ti je nihče (hočeš nočeš) ne more vzeti, pogrešam profesorje, pogrešam razredničarko Mojco Marn, pogrešam Guinness pub, kjer je vsak dan od jutra do poznega popoldneva ponosno plapolala zastava Vegove, pogrešam ekskurzije, spoznavanje novih stvari, špricanje in pogrešam pravila. Ja, pravila. Srednja šola je med za-

dnjimi obdobji v življenju, ko je jasno načrtano, kaj je potrebno narediti, da napreduješ; v življenju 8 bitov ni vedno 1 bajt.

No ja, kakšna druga pravila šole pa smo radi prekršili, predvsem Sindikat prostih kadilcev Vegove je bil zelo glasen.

Hvala Vegova, hvala najboljši razredničarki Mojci Marn, hvala vsem profesorjem: Koroščevi, Krapeževi, Šegatinu, Snoju, Vehovčevi, Vidmarjevi, Višnikarjevi, Kogejevi, Škerbotovi, obema Kastelicema, Purgu, Lončaričevi, Trampušu, Osredkarjevi, hišniku Duletu pa še kakšnega sem pozabil. Staram se. Hvala ravnatelj Silvester Tratar in hvala vsem sošolcem in prijateljem z Vegove.

Naj nas življenjska pot še kdaj zaneše na skupni tir, pa tudi če samo za nekaj dni ali pa ur.

Mogoče pa še stoji ...

Na delovnem mestu (Sting Trade)

PREMIŠLJAM IN BI POVEDAL RAD SVOJO MISEL VAM, MLADIM, VAM, KI SO VAM MISLI ŠE ČISTE IN DOTAKNJENE SAMO OD SREBRNE ROSE MLADOSTI. KOSOVEL, PRAVICA

Nisem hotel na gimnazijo.

/.../ Na koncu je morala moja gimnazija izpolnjevati samo en kriterij: morala je imeti astronomski krožek. In tako sem pri izbiranju med Aškerčevo in Vegovo izbral slednjo. Še dobro.

Gimnazija je bila res zabavna. Posebno rad se spominjam svojega G 1. D z vsemi sošolci in profesorji (razen nekaterih). Rad se spominjam profesorja Lazarja in njegovih neskončnih zgodbic, ki se menda neke v tretjem letniku začnejo ponavljati, če pa je ostalo še kaj časa, smo se pogovarjali tudi o slovenščini. Seveda ne morem mimo Nataše Makarovič in njenega računalništva. Nikoli pa ne bom pozabil tudi ur matematike oz. nogometa. V spominu mi ostaja tudi moja prva razredničarka, Katarina Kogej, in njene vedno zanimive ure zgodovine. Na koncu pa seveda ne smem pozabiti glavnega razloga prihoda na Vegovo – astronomskega krožka pri profesorju Snoju. Če bi se še enkrat odločal zaradi astronomije, bi bila moja odločitev ista.

/.../ V srednji šoli sem se počutil kot nekakšna zardna matična celica – lahko bi postal karkoli. Zanimalo me je vse, od zgodovine in angleščine do fizike in matematike. Ja, prof. Gorišek, razmišljal sem, da bi šel študirat matematiko! S povprečjem 2,0! Izdeloval sem seminarske naloge z vseh možnih področij, dobival relativno lepe ocene, napredoval v znanju in izkušnjah, za kar gre zahvala takratnemu učiteljskemu zboru. Največji napredek sem verjetno napravil pri pisanju esejev, ki je posledica nepopustljive razredničarke Alenke Zorko. S pomočjo nabranega znanja sem neke na poti napisal esej na temo podnebnih sprememb in za nagrado dobil priznanje Slovenske znanstvene fundacije, ki je moj največji literarni dosežek. Javnemu skladu za razvoj kadrov in štipendije pa je bil tako všeč, da so mi celo izplačali kar zajetno denarno nagrado. Nekaj let pozneje sem napisal tudi knjižico z dramskimi igrami in se tako znašel v COBISS-u.

V nastajanju je še nekaj knjižic, kljub temu da študiram elektrotehniko. Ja, gimnazija je pustila svoj pečat splošne usmerjenosti ...

Nekako sem prišel do konca Vegove in potem se je bilo treba vpisati na fakulteto. Na svoje presenečenje nisem imel niti najmanjšega pojma, kaj bi rad, zato sem se odločil za Fakulteto za elektrotehniko, ker ni imela omejitve, pa tudi poudarek Vegove je ravno na elektrotehni-ki oz. računalništvu.

PISMO BODOČIM VEGOVCEM

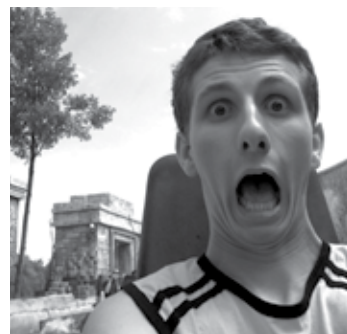
Leonardo Gaube, G 4. A, 2008/09, razredničarka Alenka Zorko

Faks me je dodobra prizemljal. Kljub dobrim matematičnim osnovam (hvala, profesorica Gorišek!) se mi je zataknilo, kako ironično, pri osnovah elektrotehnike. Težave sem imel tudi pri programiranju in tako sem seveda ruknil prvi letnik. Kolegi, ki so obiskovali srednjo šolo, so me prehitevali po levi in desni, saj so lahko hitreje nadoknadili znanje matematike, kot sem jaz pridobil izkušnje programiranja. V dveh letnih semestrih je enostavno nemogoče pridobiti znanje, ki so ga oni zbirali štiri leta ali še več. Zato je treba žrtvovati kakšen letnik ali dva.

/.../ S teboj bi rad delil še nekaj izkušenj pri izbiri srednje šole in faksa. Vegova je (bila) odlična izbira za družboslovce, saj dobiš malo, a zelo široko znanje, ki je koristno pri nadaljnjem študiju. Če pa te zanima naravoslovje, raje trikrat ali štirikrat premisli, kam se boš vpisal, saj srednja šola nudi sicer ozek nabor znanja, a je to tisto, kar boš kasneje potreboval oz. bo tvoja prednost pri nadaljnjem študiju. Znanje programiranja, načrtovanja vezij in lastnosti elementov je nepogrešljivo na začetku študija in tudi kasneje. Seveda, tudi z gimnazijskim znanjem se dá narediti faks, se naučiti vse to, a si moraš zapomniti, da te na faksu ne bodo naučili, kako sestaviti vezje. Tam bo samo veliko teorije brez prakse, fizična vezja boš moral sestaviti sam, doma. Sicer profesorji radi priskočijo na pomoč, a ti ne morejo resneje pomagati, če ne obvladaš osnov.

No, pa sva spet na začetku.

Za konec bi te rad opogumil, da srčno stopiš na svojo pot izobraževanja. Dovolí profesorjem, da opravijo svoj del, ti pa poskrbi za svojega. Oni niso tvoji sovražniki, ampak učitelji (čeprav se včasih ne zdi tako). Bodi kot goba – vpij znanje, kolikor se le da, udeležuj se tekmo- vanj, krožkov in natečajev, ker nikoli ne veš, kje te čaka neverjetna priložnost. Nagrada čaka samo nepopustljive, zagrizene in predane.

Nisem hotel na gimnazijo ...

Več v Cobissu

Gimnazija je bila res zabavna (2009)

NA VEGOVI

Andraž Dobnikar, G 4. A, 2011/12, razredničarka Mojca Marn

PRED VEGOVO

/.../ Ko je nastopil čas odločitve za srednjo šolo, sem se odločal med kranjsko Iskro in ljubljansko Vegovo. K odločitvi za slednjo je, mislim, v največji meri prispevalo mnenje svetovalcev, da je Iskra lahka šola in da je na slabem glasu glede opojnih substanc. Tja je šla tudi večina mojih sošolcev, ki niso imeli dobrih ocen. Ljubljana se mi je zdela bolj privlačna tudi zato, ker sem vedel, da bom tam spoznal več novih ljudi in izzivov.

VEGOVA

Prvi dan sem se v Ljubljani izgubil. Za nekoga, ki prihaja iz vasi in ga avtobus vsak dan pobere pred hišo in pusti pred šolo, je bila Ljubljana peta dimenzija. Vse hiše so izgledale enako. Sčasoma in z vsakdanjimi sprehodi od glavne avtobusne postaje do Vegove je tudi Ljubljana postala vse bolj znana

in šola vedno bolj domača. Moram reči, da mi na Vegovi ni bilo nič hudega razen tega, da sem včasih seminarske naloge zaključeval pozno v jutranje ure. Računalniški in naravoslovni predmeti so bili tisti, pri katerih sem imel občutek, da sploh ne hodim v šolo, ker so mi bili pisani na kožo. Želel sem si le, da bi s programiranjem začeli že takoj v prvem letniku. Če Vegovo primerjam z osnovno šolo, sem pogrešal le to, da so se na osnovni šoli veliko bolj individualno ukvarjali z mano, saj sem zelo rad hodil na tekmovanja. Tako sem bil prepuščen sam sebi, kar pa je po drugi strani tudi izkušnja za življenje. S profesorji sem imel samo pozitivne izkušnje, razen kadar sem dobil slabo oceno ☹. V višjih letnikih so bili tudi odnosi s profesorji veliko bolj sproščeni. Ko sem prvič stopil v razred, nisem poznal nobenega sošolca, sedaj pa so to prijatelji, s katerimi se najpogosteje družim, saj imamo podobne interese.

Knjigomanija na Rašci, 2009

PO VEGOVI

Po maturi sem se vpisal na FRI /.../. Zaradi izjemno dobre osnove v računalništvu, ki mi jo je dala Vegova, je bil prvi letnik v bistvu ponavljanje snovi. Za kar pa sem najbolj vesel, da sem izbral Vegovo, je, da sedaj skupaj s prijatelji, ki sem jih spoznal na srednji šoli, in z drugimi že skoraj dve leti uspešno vodimo podjetje Signapps, ki trenutno razvija spletne portale. Sedaj vsak delavnik lahko delam to, kar je moj hobi.

Andraž v delovnem okolju (v sredini)

ZAHTEVNEJŠA GIMNAZIJA

Lukas Höllige, G 4. A, 2011/12, razredničarka Mojca Marn

Leta 2008 sem se moral odločiti o svojem nadaljnjem šolanju. Izbiral sem med splošno in tehniško gimnazijo. Na koncu sem se odločil za tehniško, čeprav je veljala za zahtevnejšo. Kot sem se poznal, sem vedel, da mi učenje pretirano ne diši, vendar sem le končal na Vegovi in te odločitve ne obžalujem. To smer sem izbral, saj me je tehnično podkovala v elektrotehniki /.../.

Imeli smo izvrstne profesorje. Posebej mi je ostal v spominu dr. Jan Lokovšek, ki nas je vedno spodbujal in zahteval od nas več, ne pa le toliko, kolikor je bilo potrebno. Njegovo razmišljanje mi je na nadaljnji poslovni poti zelo pomagalo. Vedno sem razmišljal korak naprej, kaj bi se še lahko izboljšalo ali dodalo.

Tako sem se po srednji šoli začel ukvarjati z mazivi.

Leta 2014 sva s partnerjem ustanovila podjetje AMSL Ltd., ki dobavlja maziva ladjam v Jadranskem morju. To delo je tehnično zahtevno z vseh strani, predvsem z organizacijske, saj je najpomembnejša časovna usklajenost s tovorno ladjo. Podjetje sedaj uspešno deluje že tretje leto in se tudi širi po Jadranu.

Vesel sem, da sem se odločil prav; izbral sem program, ki mi je omogočil strokovno izobrazbo in vseeno pustil odprta vsa vrata.

Lukas Höllige

VES SVET JE KAKOR V MODRINO POTOPLJEN. VES SVET JE MODER IN ZELEN. KOSOVEL, VES SVET JE KAKOR

/.../ Naj se najprej vrnem v obdobje, ko devetošolke in devetošolci mrzlično skušajo ugotoviti, kam jih bo vodila skrivnostna pot življenja. Možnosti, ki se širokogrudno ponujajo, je mnogo, a katera je za posameznika tista prava? Sam sem se pomembnega vprašanja lotil glede na gospodarsko situacijo, seznanil sem se z izkušnjami sorodnikov, znancev in z mislijo na možnost nadaljnje visokošolske oz. univerzitetne izobrazbe. To je bil čas gospodarske krize, ko so le maloštevilne panoge beležile rast, med njimi tudi računalništvo. Življenje brez sodobne tehnologije si družba danes pač ne more več predstavljati. Kar nekaj sorodnikov in znancev se je izobraževalo na Vegovi, tako na srednješolskih smereh elektrotehnika in računalništvo kot na tehniški gimnaziji. Besede vseh sogovornikov so si bile sorodne. Vsi so sicer priznali, da je šola zahtevna in da dá veliko na disciplino in odnose med dijaki in profesorji, hkrati pa so pohvalili strokovno znanje, ki so ga pridobili med šolanjem, ki je praviloma trajalo pet, in ne štiri leta. /.../ Vegovo sem obiskal tudi v okviru informativnega dne, ko sem dobil zelo dober vtis o šoli in profesorjih; zgradba realke pa je name naredila še prav poseben vtis. Tako sem se torej odločil, da bom svoje šolanje nadaljeval na Vegovi.

Septembra 2009 sem postal dijak G 1. A. Če bi me takrat vprašali, kako si predstavljam nadaljnjo življenjsko pot, bi verjetno dejal, da bi po končani SŠ rad študiral računalništvo. No, sedaj ne študiram računalništva oz. česa podobnega. Sem dodiplomski študent tretjega letnika naše nacionalne vede, slovenistike, in nemcistike /.../ na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani.

Na Vegovi mi je bilo računalništvo, z izjemo programiranja, zelo pri srcu. Najraje sem imel predmete pri prof. Maji Azarov Domajnko in pri prof. Andreji Vehovec. Slednja me je tudi prepričala, da sem sodeloval pri Cisco akademiji, pridobil certifikat in se s še nekaterimi dijaki udeležil Cisco konference v Portorožu, kjer smo preživeli kar nekaj nepozabnih trenutkov (naj omenim le partijo taroka ob tretji uri zjutraj).

Vzporedno pa je v meni kontinuirano raslo zanimanje za slovenski in nemški jezik. Nemščino sem v osnovni šoli preziral, verjetno zaradi slabe pedagoške prakse, na Vegovi pa je ta slaba izkušnja predvsem po zaslugi prof. Sonje Zver hitro zbledela. Njene ure jezika temeljijo na dobrem poznavanju slovnice, kar je v sodobni didaktiki tujega jezika, žal, prej izjema kot pravilo. Udeleževal sem se nemške bralne značke, bralnega maratona in na koncu z odliko opravil maturo iz nemščine. Hvaležen sem ji tudi, ker me je po končani SŠ poslala za mesec dni v Nemčijo, kjer sem delal v Tagungsstätte Hohe Rhön. To je bila zame edinstvena izkušnja, saj sem lahko svoje jezikovne kompetence močno izboljšal na zabaven in spontan način in pomenljivo pridobil na samozavesti pri sporazumevanju v nemškem jeziku. S profesorico še vedno vzdržujeva stike po elektronski pošti, ko pa najdeva čas, se dobiva na kavi.

Znanje slovenščine, ki sem ga prinesel na Vegovo, ni bilo ravno zgledno, zato sem imel pred vsako uro tega predmeta v prvem letniku pri prof. Mojci Stare Aljaž cmok v grlu. Starejše generacije dijakov so namreč rade povedale, da je slovenščina pri njej res težka. K sreči sem hitro ugotovil, da se s sprotnim delom dá zapolniti vrzeli v znanju. Profesorici gre zahvala, da sem vzljubil natančen »toporišičevski« strukturalni pristop pri obravnavi knjižnega jezika. Slovnico smo obravnavali natančneje kot marsikje na klasični gimnaziji, kar se je pokazalo kasneje pri študiju. Ko so kolegice na fakulteti prvič videle t. i. vejnato analizo stavčnih členov, sem se lahko le nasmešnil. Človek ne bi verjel, a je res, da smo pri prof. Mojci Stare Aljaž kakšno področje slovnice obravnavali bolj podrobno kot pa na fakulteti. Pri njej sem se naučil napisati tudi dober esej; brez te spretnosti bi v življenju težko shajal. Še dobro, da sem bil na Vegovi!

Če je večina sošolcev tekmovala na tekmovanjih iz računalništva, matematike, fizike idr., sem jaz tekmoval za Cankarjevo priznanje. Skupaj s prof. Manuelo Markoja sva »secirala« vsakoletno predpisano literaturo

in se znova in znova pritoževala nad rezultati državnega tekmovanja, saj je vedno zmanjkala točka ali pa dve do zlatega priznanja. Ko sva se pogovarjala o moji izbiri študija, me je dobrohotno posvarila pred pastmi slovenistike. Tudi sedaj, med študijem, vzdržujeva stike, občasno se dobiva tudi na kavi in pokomentirava vzdušje v stroki.

Na Vegovi sem sodeloval tudi pri raziskovalni dejavnosti, v okviru katere sva s Timotejem Grudnom izdelala raziskovalno nalogo Komunikacijski bonton med mladimi pod mentorstvom prof. Tonje Janša. S to nalogo sva dosegla tudi prvo mesto na Državnem srečanju mladih raziskovalcev v Murski Soboti. Sodeloval sem tudi pri nastajanju ene izmed številnih Vegovca, v kateri sem objavil svoje prve pesmi. Omeniti moram tudi prof. Igorja Vulića, ki me je s svojim pozitivnim pristopom prepričal, da se tudi jaz lahko športno udeležujem. Tako sem se na presenečenje marsikoga udeležil šolskega teka v okviru Ljubljanskega maratona, in sicer pod parolo Važno je sodelovati, ne zmagati. Tako je tek postal del mojega življenja.

Tega pisma nikakor ne morem končati, ne da bi zapisal še nekaj misli o razredničarki prof. Veruški Stanislav Karlo. Kar nekaj prijetnih spominov na srednjo šolo je povezanih ravno z njo. Ko smo bili na ekskurziji na Dunaju, naju je bilo obeh strah vožnje z Riesenradom v dunajskem Pratru, oba sva premagala strah in ne, nismo padli dol. Ker je vedela, da mi je vseč francoski jezik, mi je na ekskurziji v Bruslju prevajala francoske besede, ki jih takrat nisem razumel, pa naj je šlo za nekaj tako preprostega, kot je pridevnik petit 'majhen'. Brez nje seveda ne bi dosegel najboljšega rezultata na maturi iz zgodovine v vsej generaciji maturantov. Prof. Veruška Stanislav Karlo je hkrati tudi oseba, ki je najbolj zaznamovala mojo izbiro humanističnega študija. Ko sem bil še dijak, sem bil namreč velikokrat razočaran nad ignoranco ali pa prezirom profesorjev stroke do drugih področij, profesorica pa mi je pokazala ravno nasprotno – kaj pomeni

biti humanist; to ni le intelektualec z ogromno količino znanja in željo po širjenju le-tega, to je človek, ki ima veliko srce, kot pravi Mali princ: »Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.« Vseh nasvetov, ki sem jih dobil od nje, se verjetno ne dá prešteti. Upam, da bom kot človek in kot bodoči profesor svoji vzornici, prof. Veruški Stanislav Karlo, lahko vsaj malo podoben. /.../

Trenutno pišem diplomsko nalogo z naslovom Problematika slovenske fonetične transkripcije /.../. V njenem okviru bom skušal postaviti novo kodifikacijo mednarodne fonetične transkripcije (IPA oz. API) za slovenski knjižni jezik; za vzor mi služi nova nemška pravorečna kodifikacija, ki je objavljena v slovarju Deutsches Aussprachewörterbuch (DAWB). Sodeloval sem pri članku Gorazda in Hotimirja Tivadarja Problematika snemanja in zapisovanja govornih besedil na slovenskih sodiščih. /.../ Letos aprila bom na Študentski jezikoslovni konferenci Stulikon predstavil svoj prvi samostojni znanstveni članek z naslovom Fonetična transkripcija v slovenskih slovarjih, /.../ Trenutno sem predstavnik tretjega letnika nemcistk in nemcistov.

Želja za prihodnost nikoli ne zmanjka. Najprej me čaka še kar nekaj let študija, nato pa bi se rad preizkusil kot lektor za slovenski jezik na kakšni izmed tujih univerz. Rad bi se naučil še kakšnega tujega jezika, saj je to odličen način za spoznavanje raznolikega sveta in tudi samega sebe. /.../

Luka Horjak

RAZISKOVANJE

Luka Horjak, G 4. A, 2012/13, razredničarka Veruška Stanislav Karlo

MI GREMO PROTI KOZMOSU. KOSOVEL, SMRT

MOJI SPOMINI NA VEGOVO

Timotej Gruden, G 4. A, 2012/13, razredničarka Veruška Stanislav Karlo

/.../ Nihče izmed znancev in sorodnikov mi ni znal priporočiti boljše računalniške šole, kot je Vegova, in tako se je moja izbira v hipu zožila na le dve možnosti: srednješolski strokovni program tehnik računalništva ali tehniška gimnazija – modul računalništvo. Ker sem že takrat želel izobraževanje nadaljevati tudi na univerzitetni ravni, sem seveda izbral tehniško gimnazijo.

/.../ Moje dožemanje tehniške gimnazije pa se je močno spremenilo od prvega vstopa skozi vrata Vegove. Velja poudariti, da tehniška gimnazija ni šola, kamor naj starši vpišejo otroka samo zato, ker večino časa preživi pred računalnikom. To je namreč daleč od resnice, a na žalost mišljenje vsaj tretjine mater vseh vegovcev. Je namreč splošna gimnazija z dodatnimi predmeti, torej predstavlja večji napor kot splošna gimnazija. Njen bonus je v tem, da poleg splošne izobrazbe dijaki pridobijo tudi zanimivo znanje iz računalništva. Tega še zdaleč ni dovolj, da bi bili lahko po opravljeni gimnaziji zaposleni v kateremkoli podjetju. Kdorkoli se torej namerava po srednji šoli takoj zaposliti, mu raje predlagam strokovno izobraževanje. /.../

Svojo pot po vegovskih hodnikih lahko razdelim v tri dele:

Uvajanje bi poimenoval svoj prvi letnik. V tem obdobju se spominjam predvsem iskanja učilnic in spoznavanja vsakega profesorja. To je čas, v katerem se vsak srednješolec še malce lovi, saj je potrebno narediti velik miselni preskok iz osnovne v srednjo šolo. Gledano z druge strani, mi vsaj učne takrat ni predstavljalo večjih težav, saj je bila učna snov v glavnem le ponovitev osnovnošolske.

Osrednji del svojega »vegovstva« lahko označim kot obdobje vsega mogočega. Ko smo se dijaki namreč spoznali s sistemom na Vegovi in si ustvarili svoje mnenje o profesorjih, se je začelo zelo aktivno sodelovanje na vseh področjih. Ne le da smo sami želeli poskusiti čim več, tudi profesorji so nas vabili na vsa mogoča tekmovanja, prireditve, srečanja, izobraževanja ... V tem času sem poleg vsakoletnih matematičnih in fizikalnih državnih tekmovanj uspel tudi v logiki, računalništvu, kemiji ... Pod mentorstvom prof. Tonje Janšar sva s sošolcem Luko Horjakom izdelala raziskovalno nalogo pri sociologiji, ki nama je prinesla prvo mesto na državnem srečanju mladih raziskovalcev; s prof. Andrejo Vehovec smo se udeležili mednarodne konference Cisco Expo, kjer sem se uvrstil na mednarodno tekmovanje Cisco EMEA NetRiders; poleg rednega šolanja sem obiskoval tudi tečaje mednarodne Cisco omrežne akademije pod vodstvom prof. Andreje Vehovec in Slavka Žitnika, kjer sem pridobil mednarodno priznan CCNA-certifikat; pod mentorstvom prof. Damijana Purga sem obiskoval matematično izobraževanje na Fakulteti za matematiko in fiziko v Ljubljani;

s prof. Sonjo Krapež smo sodelovali na natečaju Mestne občine Ljubljana s projektom PMMP – Pametno mesto, mesto prihodnosti. Pri vsaki dejavnosti pa smo se za kakšno prosto uro lahko obrnili tudi na super razredničarko prof. Veruško Stanislav Karlo. Kot plod dijaške domiselnosti sta pod mojim vodstvom nastali razredni razvedrilni glasili, in sicer Umetnina kot delovni zvezek za pouk umetnosti, Psihopat kot delovni zvezek za pouk psihologije, na žalost Socialna podpora kot delovni zvezek za pouk sociologije ni nikoli prišel dlje od koncepta. Pod mentorstvom prof. Mojce Stare Aljaž smo nato ustvarili še pravo razredno glasilo Vegovc.

Samoodločeno pa je bilo moje zadnje obdobje na Vegovi. Ob koncu smo bili vedno bolj posiljevani s strahom pred maturo, tako da se nismo ukvarjali z drugimi stvarmi, samo sem ter tja je prišlo na dan kaj samoiniciativnega. Tudi odnos profesorjev do dijakov se je do zadnjega polletja močno spremenil, saj so se vsi zavedali, da odhajamo.

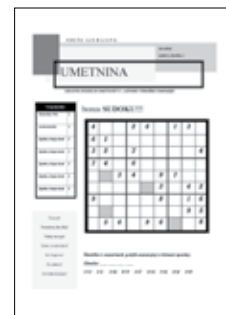
Tudi sedaj, po končani Vegovi, se moje sodelovanje z njo nadaljuje. Trenutno namreč sam vodim tečaje Cisco omrežne akademije, ki jih obiskuje precej tečajnikov. Poleg vsakotredenskega srečevanja na tečajih pomagam tudi pri organizaciji državnega tekmovanja v informatiki SloSkills pod vodstvom prof. Andreje Vehovec /.../. V letu 2014 sem barve Slovenije z Vegovo zastopal tudi na mednarodnem tekmovanju EuroSkills v Franciji /.../.

Trenutno zaključujem prvo bolonjsko stopnjo na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani, smer telekomunikacije. Na mojo odločitev o nadaljnjem izobraževanju je nedvoumno najbolj vplivala Cisco akademija. Že med tečaji na Vegovi sem se udeležil tečaja v Laboratoriju za telekomunikacije Fakultete za elektrotehniko (LTFE), kjer je moje prepričanje dobilo še dodatno potrditev. /.../ Svoje znanje nameravam nadgraditi tudi z magistrskim študijskim programom telekomunikacije, če pa mi čas in volja povsem ne poideta, morda tudi z doktorskim programom. Poleg rednega študija sem član največjega strokovnega združenja elektrotehnikov – IEEE (Institute of Electrical and Electronic Engineers), s katerim sem v stiku z industrijskim delom sveta. /.../

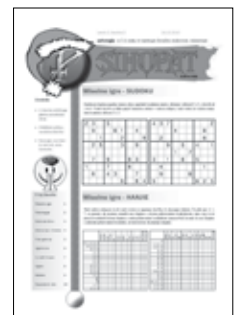
S pregledom svoje poti po Vegovi sem želel predvsem razkazati možnosti, ki jih šola ponuja vsakega posebej. Od posameznika je namreč odvisno, v kolikšni meri zagradi ponujeno kost. Naj služi kot primer za oblikovanje karierni poti, a ne kot vodilo, temveč kot primer, kaj vse je mogoče!

Pripravnica za knjigovestvo, Rašca, 2009

Glasilo Umetnina, 2009/10

Glasilo Psihopat, 2010/11

Članstvo v največjem strokovnem združenju elektrotehnikov – IEEE (Institute of Electrical and Electronic Engineers)

Cisco NetRiders, Portorož, 2012 – eden od treh slovenskih udeležencev finala svetovnega tekmovanja

EuroSkills 2014, Francija, Lille – ekipi Vegove Ljubljana medalja za odličnost

VSAK DAN JADRAMO V VELIKI PROSTOR NA BELIH ČOLNIH SANJ. KOSOVEL, VESELI, DINAMIČNI, RELATIVNI

4 LETA NA VEGOVI 4

Klemen Pevec, G 4. A, 2015/16, razredničarka Mojca Fink

/.../ Nato sem jeseni leta 2012 postal vegovec. S sošolci smo zelo hitro postali dobri prijatelji, saj so nas družili podobni interesi. Nekateri smo že kmalu dobili ideje za skupne projekte. Imeli smo srečo, da smo naleteli na zelo prijaznega profesorja Aleša Volčinija, ki je bil vsa štiri leta pri projektih naš mentor, motivator, nam svetoval in pomagal tudi izven šolskega časa in bil na voljo za naša vprašanja praktično vsak dan v tednu.

Že prvo leto sem sicer ugotovil, da gimnazijski program ni isto kot računalniška ali elektrotehniška srednja strokovna šola, in o tem sem skozi štiri leta šolanja večkrat premišljeval, na koncu pa sem spoznal, da sem se odločil pravilno, saj sem dobil večjo širino znanja; moja potreba po stroki pa je bila nekako pokrita z ostalimi projekti na šoli. Takoj v prvem letniku sem spoznal tudi, da na Vegovi žal niso vsi profesorji ravno najboljši, to pa se je kazalo v tem, da nekateri niso podpirali naših projektov,

kljub temu da smo z njimi zastopali šolo, in so nam celo povzročali dodatne težave. Vsa leta me je čudilo število popravnih izpitov in slabih ocen, ki so jih dobivali moji sošolci, saj tega na drugih gimnazijah ne zaslediš v tolikšni meri. Še danes ne vem, kaj je razlog za to, a menim, da gre za kombinacijo nezainteresiranosti dijakov in prevelikih pričakovanj in neustreznega poučevanja nekaterih profesorjev. Mislim, da se na naši šoli preveč išče neznanje, premalo pa spodbuja in poudarja tisto, kar je v življenju pomembno.

Da pa ne bo vse tako črnogledo, naj povem, da sem z večino profesorjev na Vegovi zelo zadovoljen. Z nobenim nisem imel težav. Predvsem bi pohvalil kvaliteto matematičnega znanja, ki ga dobimo na Vegovi, saj gremo pri obravnavi snovi dosti bolj v detailje kot na kakšni drugi gimnaziji in obravnavamo tudi snov, ki ni v rednem učnem načrtu. Mo- goče se to sliši pretirano, a menim, da bo večini

dijakov to prišlo med študijem še kako prav. Pohvalil bi tudi profesorje strokovnih predmetov, ki so me spodbujali in mi dajali dodatne naloge takrat, ko sem se dolgočasil zaradi predhodnega znanja redne snovi. Marsikateri izmed teh profesorjev me ni niti poučeval, a sem k njemu hodil po številne nasvete, ki so mi pogosto prihranili marsikatero uro iskanja rešitve. Za potrebe mojih projektov in raziskovalnih nalog mi je šola pri enem izmed teh omogočila celo finančna sredstva, vsa štiri leta pa sem imel dostop do vseh potrebščin in naprav, ki sem jih potreboval, a jih sam nisem imel.

/.../ Če pogledam nazaj, vidim štiri leta nepozabnih spominov, krasnih sošolcev, s katerimi smo se vsak dan imeli zelo lepo, in seveda kar nekaj profesorjev, ki so s svojo predanostjo poučevanju pustili zelo lep vtis in jih ne bomo nikoli pozabili.

Klemen in Lovro

Na maturantskem plesu, 2016

VEGOVA PO ŠTIRIH LETIH

Lovro Suhadolnik, G 4. A, 2015/16, razredničarka Mojca Fink

/.../ Ko so me v osnovni šoli vprašali, na katero srednjo šolo se nameravam vpisati, sem vedno vsakomur samozavestno odgovoril, da grem na Vegovo. Ker me je računalništvo že od nekdaj zanimalo, zame praktično ni bilo druge izbire.

Prvi dnevi so bili čudni. V razredu nisem poznal nikogar. Sošolci so se mi zdeli veliko bolj odrasli, a se je to kmalu spremenilo. Po enem tednu smo bili že vsi prijatelji in počasi smo spoznali, kaj koga zanima. Najraje sem se družil s tremi. Že v prvem letniku smo skupaj sodelovali na tekmovanju raziskovalnih nalog, kjer je naša nora igranja (daljinsko vodeni avtomobilček) premagala vse druge »ideje« in nam prinesla zlato državno priznanje. Po tem dosežku smo se umirili in se posvetili šolskim obveznostim.

Avtomobil smo predelali na podlagi lastnega znanja, šola pa nam je priskrbelo orodje in opravičila. To pa še ne pomeni, da nismo imeli običajnega

pouka, kar poskušajo dopovedati obiskovalcem na informativnih dnevih.

Večina profesorjev se zelo trudi, da bi dijakom snov čim bolj približala, v zameno pa zahtevajo tudi konkretne rezultate. Pouk pri najpomembnejših predmetih (matematika, slovenščina) je bil zelo kvaliteten. Po vsaki uri sem vedel, kaj delam in za kaj mi bo to koristilo. Seveda so bili tudi predmeti, kjer nisem imel takega občutka. Veliko sošolcev se je pritoževalo nad strokovnimi predmeti in načinom poučevanja. Sam sem bil v računalniški skupini, kjer je profesor zelo cenil predznanje in domače delo, čemur so mnogi nasprotovali in se spraševali, če niso morda zgrešili smeri. A človek se vsega navadi in tudi to smo bolj ali manj preboleli.

Motilo me je, da se je določene nepomembne stvari pretirano poudarjalo. Verjetno smo dijaki narobe razumeli pomen tutorstva, ki je bil preveč široko zastavljen projekt. Ur, ko naj bi se pogovarjali o šol-

skem uspehu in nadaljnji usmeritvi, je bilo preveč, udeleževati pa smo se jih morali obvezno. Dejstvo je, da astronomija ne zanima vseh, česar si je želel profesor fizike, a se mu želja ni uresničila.

Prvi letnik je bil uvajalni, v drugem smo že lažje dihal, v tretjem smo že vse poznali, četrti letnik pa je potekal v duhu priprave na maturo. Profesorji so v prvem letniku kazali najstrožje obraze, da bi v nas vzbudili strahospoštovanje, kar jim je uspelo, zato so lahko v četrtem letniku postali bolj priljudni.

Karkoli se je zgodilo, bom Vegovo ohranil v lepem spominu. Omogočila mi je, da sem spoznal veliko enako mislečih ljudi, s katerimi bom ohranil stike. Kljub občasnim razočaranjem se je zgodilo toliko lepega, da lahko zanemarim slabe stvari. Verjamem, da nisem edini s takim mnenjem, zato lahko rečem, da je Vegova res dobra izbira.

POGLEJ SE V SFERIČNO ZRCALO. DA SE SPOTAKNEŠ! KOSOVEL, SFERIČNO ZRCALO

Tim Savelli

/.../ Sam sem bil dolgo prepričan, da ne bi mogel izbrati boljše kariere poti /kot je tehniška gimnazija/. O drugačni karierni usmeritvi sem začel resno razmišljati šele v tretjem letniku gimnazije, ko sem se prvič srečal z dejanskimi zahtevami študija računalništva. Kljub temu da smo z učenjem programiranja začeli pri samih osnovah, so profesorji postopoma od nas zahtevali čedalje večje predznanje, sposobnost algoritmskega razmišljanja, motivacijo in pripravljenost za samoučenje izven rednega šolanja. Ob sočasnem povišanju zahtevnosti preostalih naravoslovnih predmetov sem ugotovil, da za karie-

ro na tovrstnem področju nimam niti zadostnega interesa niti primernih spoznavnih sposobnosti, da bi snov ustrezno dojemal in razumel. K sreči sem med svojim šolanjem naletel na učitelje, ki so bistveno pripomogli k temu, da sem kot dijak neprestano iskal interese in razvijal svoje sposobnosti tudi na tistih področjih, ki se nujno ne nanašajo na računalništvo, elektrotehniko, fiziko in astronomijo. Tako sem imel med drugim priložnost sodelovati v uradniškem odboru šolskega časopisa, nastopati na šolskih prireditvah, fotografirati pomembnejše izobraževalne dogodke in biti član filozofsko-psihološkega krožka. Pri tem se moram posebej zahvaliti profesorici psihologije in sociologije, ki so spodbujale moj potencial na družboslovnem področju in mi omogočile, da sem se s svojim raziskovalnim delom kar dvakrat predstavil na Državnem srečanju mladih raziskovalcev, kjer sem osvojil bronasto in zlato priznanje. Ob podpori šolske svetovalne službe, ki mi je pomagala pri karierni orientaciji in iskanju prostovoljnega dela z otroki s posebnimi potrebami, sem se zato odločil, da se

vpišem na študij psihologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. /.../ V času izobraževanja me je zmotilo pomanjkanje strokovnih predmetov, za kar ni kriva šola, temveč splošna organiziranost programa tehniške gimnazije. Prvi letnik je namreč po predmetih enak splošni gimnaziji, v drugem pa močno prevladujeta teorija in delo z diagrami potekov. »Pravo« programiranje torej nastopi šele v tretjem letniku, takrat pa je potrebno za prepis v program splošne gimnazije opraviti mnoge diferencialne izpite. Dijakom, ki imamo težave z računalništvom ali elektrotehniko, tako ne preostane drugega, kot da ostanemo na Vegovi. Kot negativno lastnost želim izpostaviti tudi pomanjkanje ur za pripravo na maturo. Pri strokovnih predmetih posebnih ur, namenjenih pripravi, sploh ni, pri drugih predmetih pa je teh veliko premalo (od 1 do 3 ure, in to le v četrtem letniku). Na primerljivi gimnaziji namenijo pripravi na maturo po 3 ure v tretjem in 8 ur v četrtem letniku. S svojimi programi, kadrom in infrastrukturo ima Vegova velik potencial, da usposablja generacije, ki bodo v prihodnosti s svojimi inovacijami

spreminjale svet. Žal pa je v zadnjih letih postala zatočišče neodgovornih, nesamostojnih in neiniciativnih srednješolcev, ki enačijo igranje računalniških iger z računalništvom in osnovnošolske fizikalne poizkuse z elektrotehniko, ki jim je biti povprečen življenjska filozofija. V prihodnosti potrebuje Vegova več inteligentnih, ustvarjalnih in ambicioznih dijakov, ki še pred vpisom na srednjo šolo vedo, kaj bo ta zahtevala od njih, in ki jim samoiniciativnost in samostojno učenje ne predstavlja težav.

Priznanje Mestne občine Ljubljana za posebne dosežke na področju mladinske raziskovalne dejavnosti v letu 2015

RELATIVNA SPREMEMBA > ABSOLUTNA VREDNOST

Aljaž Eržen, G 4. B, 2015/16, razredničarka Mirjana Višnikar Ivič

/.../ Vegovci vsa štiri leta gradimo kvalitetno podlago za nadaljnji študij naravoslovnih področij tako pri rednem pouku kot pri izbirnih predmetih in pripravi na tekmovanja. Tam sta me mentorja R. Snoj in A. Guštin navdušila za fiziko in astronomijo, za kar sem prejel več priznanj na slovenskih tekmovanjih in bronasto priznanje na 22. Sanktpeterburški astronomski olimpijadi.

Moje zanimanje za naravoslovje izvira iz navdušenja nad tem, koliko na videz zapletenih procesov in pojavov lahko z njim opišeš, razložiš in celo predvidiš. Od atomov, celic in živali do žarkov, zvezd in toplote. Seveda poznam le majhen delček vsega, vendar mi veselje prinaša spoznavanje novih načinov delovanja vesolja.

Od tod moj moto, ki pravi:

»Relativna sprememba je pomembnejša od absolutne vrednosti.«

Poleg tega se mi zdi raziskovanje zakonitosti vesolja veliko pomembnejše od posvečanja stvarim, ki smo jih

ustvarili ljudje, kot so na primer države, zakoni in jeziki, saj so fizikalni zakoni univerzalni, lastni celotnemu vesolju, družboslovje pa je vezano na naš obstoj.

Vegova je vsekakor odlična osnova, na kateri je na naravoslovnih fakultetah lahko graditi. Poleg znanja pa mi je ta gimnazija dala štiri leta lepih spominov z izvrstnimi sošolci in s svojevrstnimi prilogami, ki jih ne bom nikoli pozabil.

Aljaž Eržen

Diploma z astronomske olimpijade v Peterburgu, 2015

SMRT TEHNIČNO MEHANIČNIM PROBLEMI: IMOVANJE IN MINIHENIČNI PROBLEMI SO PROBLEMI ČLOVEKA.

KOSOVEL, KONS: NOVI DOBI

ZAUPANJE SLOVENSКИH DIJAKOV V ŠOLSKI SISTEM

Tim Savelli, Žiga Leskovšek, Raziskovalna naloga, odlomek (2015)

Kljub dejstvu, da naj bi se pričujoča raziskovalna naloga osredotočila izključno na pojem zaupanja, te ne morem zaključiti, ne da bi opozoril na mnenje dijakov o slovenskem šolstvu in učiteljih. Kljub velikemu zaupanju, ki sta ga prejeli obe entiteti, so srednješolci v določenih primerih še vedno nezadovoljni s stanjem v slovenskih šolah. Sam menim, da bi moral izobraževalni sistem dijakom omogočiti participacijo pri večjih, strateških odločitvah (npr. zasnova kurikula ali izvedba mature) in izboljšanju kakovosti delovanja razrednih skupnosti. Prav tako bi morali imeti dijaki več možnosti za sodelovanje pri odločitvah v razredu. Ocenjevanje znanja na osnovni in srednješolski ravni bi moralo imeti zgolj informativno vlogo (učitelju bi omogočalo, da spremlja dijakov napredek), učitelji pa bi morali spodbujati sprotne učenje.

Potrebna bi bila vzgojna reforma, s katero bi zmanjšali nasilno vedenje agresivnih otrok, žrtve pa poučili o spoprijemanju z nasiljem in njegovem preprečevanju. Ker je mnenje o učinkovitosti institucije eden izmed ključnih dejavnikov zaupanja vanjo, menim, da bi morala država poskrbeti za boljšo podobo izobraževalnega sistema v slovenski družbi. Poučevanje bi moralo biti predmet rednega nadzora, učitelji pa bi morali kontinuirano opravljati dodatno izobraževanje s področja poučevanja. Učitelj bi moral predstavljati pozitivno, izdelano in samozavestno osebnost, ki svoje socialne avtoritete ne zlorablja za dviganje lastne samopodobe.

Tim in Žiga na državnem srečanju mladih raziskovalcev, maj 2015

Ljubljanski župan Zoran Janković je mladim raziskovalcem in mentorjem z Vegove Ljubljane podelil posebna priznanja 14. 12. 2015, plakati pa so bili razstavljeni v atriju mestne hiše.

PIRACERX

Lovro Suhadolnik, Klemen Pevec, Pavel Remic-Weiss, Dominik Žnidaršič, Raziskovalna naloga, 2013

Verjetno se vam ob imenu projekta zdi, da gre za nekaj hitrega in neobičajnega. Če ste razmišljali v to smer, niste zgrešili, saj je PiRacerX v resnici avtomobilček na daljinsko upravljanje, ki ga v nasprotju z ostalimi krmilimo kar z mobilnim telefonom. Če se vam to sliši preveč preprosto, naj vam razkrijemo, da prvi del imena nista dve naključni črki, temveč drugi del imena precej zmogljivega miniaturnega računalnika Raspberry Pi, ki se prek brezžične povezave sporazumeva z mobilnim telefonom, s katerim usmerjamo avtomobil.

Vsega sta kriva Klemen in sejem Informativa. Navadno tam dijaki prvih letnikov zastopajo našo šolo, in ker smo bili takrat mi na tem položaju, smo sklenili, da bomo Vegovo predstavili v kar najboljši luči. Kako? Z noro igraro, ki se premika in tako pritegne staro in mlado. Ko smo razmišljali, kaj naj pripravimo, je Klemen prišel na dan z idejo, da bi naredili avtomobil, ki bi ga krmilili s telefonom. Zdela se nam je dobra in začeli smo z delom.

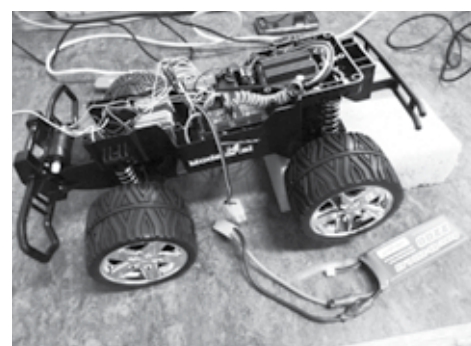
Zavedali smo se, da zanesljivega lastnega ohišja ne bi mogli izdelati pravočasno, zato sta Pavel in Klemen kupila že delujočo igraro, ki smo jo predelovali po pouku. Iz nje smo pobrali staro krmilno vezje in motor, ki skrbi za zavijanje, in dodali lastne komponente. Zaradi cenene izdelave igrare smo imeli kar nekaj težav, saj so se nekateri

kosi lomili kar sami od sebe. Ko smo odstranili sprednji motor, smo imeli naenkrat preveč prostora, saj je bil novi manjši, zato smo morali praznino zapolniti, kar nam je kasneje povzročilo težave.

Ko smo predelavo prvič preizkusili, smo bili preveč pogumni in smo zlomili enega od kosov, kar je povzročilo, da smo morali avtomobil popolnoma razstaviti. V približno dveh mesecih smo projekt pripeljali tako daleč, da smo si ga upali predstaviti na sejmu Informativa, kjer je požel veliko navdušenja in tudi zavidanje drugih šol. Uporabili smo ga še na informativnih dnevih in z njim navdušili veliko bodočih vegovk in vegovcev.

A nismo še končali. Naš mentor, profesor Aleš Volčini, nas je spodbudil, da je iz izdelka nastala raziskovalna naloga, s katero smo tekmovali na Srečanju mladih raziskovalcev, kjer smo zmagali najprej na regijskem, nato pa še na državnem tekmovanju.

Sedaj avtomobil sameva v škafu, a ni pozabljen. Med snovanjem projekta smo se naučili programiranja, praktičnega dela in predvsem sodelovanja in dela v skupini. Igrara nas je povezala, zato se še zdaj radi družimo. K temu je veliko prispevala naša Vegova, ki nam je omogočila potrebna sredstva, orodje, prostor in tudi čas, da smo projekt uspešno izpeljali.

Zmešnjava žic in elektronskih komponent

Od leve proti desni: Pavel Remic-Weiss, Lovro Suhadolnik, Klemen Pevec – trije prvošolci, ki še dobro niso začeli obiskovati šole, so z igraro zmagali na tekmovanju Znanost mladini.

REALKA INTEGRALNO 1874 - 1959

Šolsko leto 2015/16 zaznamuje 20-letnica naše tehniške gimnazije. Posvetili smo ji različne dogodke, med njimi tudi razstavo **REALTA INTEGRALNO 1874-1959, ki je od oktobra 2015 na ogled v avli šole** in s katero smo želeli javnosti predstaviti 85-letno zgodovino realke in realne gimnazije, njene izobraževalne programe, organizacijo pouka in dejavnosti. Življenje dijakov in učiteljev in vpetost šole v ožje in širše družbeno dogajanje. Čeprav je bila realka tehniško usmerjena, je dala presenečljivo veliko umetnikov – literatov, slikarjev, glasbenikov, gledališčnikov, arhitektov, zdaj upodobljenih tudi v naši avli. Za to so zaslužni ustvarjalni, človeško in strokovno izredno bogati učitelji, tudi sami znanstveniki, umetniki, ki so navdihovali in zaznamovali nadaljnje življenjske poti svojih dijakov.

Integralen na o prld. (a)

1. Ki zajema določeno stvar v njenem pojemu obsega: cel, celoten, popolno le odloime dela, integralni tekst in znan; integralna narodna kultura / publi; za to se imenuje integralnega kritična enotnega skupnega

// ki je integralna sestnost skladna, harmonična

2. v zvezi integralni deli, potreben za ostro ali popolnost časa, vse- lani del; izobraževanje in raziskovanje sestavne so pravega integrala, ki so družbene kulture, ki jih je so posebej bistveni integralni deli državnega ozemlja

♦ klon, integralna funkcija pogojeno določeni znesek, do katerega znanih celica škode ne povzroča, nad tem zneskom pa jo povzroča v celoti; mak, integralni račun računanje, ki temelji na in- tegriranju funkcij; integralna enačba enačba, v kateri nastopajo integralni funkcije

Integralno pris.; integralno vključeval, vrščati

vir: SSU

GINNAZIJA KONSTRUKTIVNO 1996 - 2016

Razstava

GINNAZIJA KONSTRUKTIVNO

1996-2016 poskuša ponazoriti, kako se iz nekdajnih korenin razraščajo današnja tehniška gimnazija v prostornih nekdajnih realke. Prikazano gradivo ponazarja mehanike v njen 20-letni rasti, posebnosti v izobraževalnem programu in dejavnostih, današnja prizadevanja in vpetost v domače in tuje okolje. Pričevanja naših gimnazijskih maturantov ponovno potrjujejo, da so tudi njihove nadaljnje karriere poti zaznamovali srednješolski učitelji mentorji in da so kljub elektrotehniško-računalniški naravnosti naše tehniške gimnazije danes uspešni tako na naravoslovno-tehniškimi kot na humanistično-družbo slovnih področjih.

Konstruktiven na o prld. (i)

1. Ki pomeni k uveljavi, izražanju česa; ustvar- jalen, podoben; konstruktivni odgovori; konstruktivna politika; kritika nali bo kon- struktivna; konstruktivno delo / konstruktivna kazen

2. redno konstruktivni; konstruktivni material / konstruktivni del gradben- ego objekta

konstruktivno pris.; konstruk- tivno kritičnost; konstruktivno in funkcionalno neodporočno zasnovana arhitektura

vir: SSU

Arhitektura: Arhitekt Zdenko, Mojca Stane Ajdiz, Mojca Klajn

NOVA OBZORJA TEHNIŠKE TRADICIJE

20
LETNICA
TEHNIŠKE GIMNAZIJE
NA VEGOVU LJUBLJANA

VABILO NA PRAZNOVANJE NAŠEGA JUBILEJA

Voditeljje skupne prireditve: Božislava Čez, Sodelujoči dijaki: Neža Flisak, Njir, Kosaric in Jani Zrnc. Iledno voditeljje in priprava: Vida Vidmar.

PROGRAM

DELANICE IN PREDAVANJA

10.30-11.20	1. delavnica ali predavanje	Učitelj, učenci OS in dijaki 2. in 3. letnika
11.30-12.30	2. delavnica ali predavanje	Učitelj, učenci OS in dijaki 2. in 3. letnika

Delavnice bodo vodili predstavniki Univerze v Novi Gorici, Univerze v Ljubljani, Oklaboni v ZDA, predstavniki društva Temno nebo, Greenpeace Slovenija, dgi- talni planetarij, dijaki gimnazij, ki so vključene v delo Zavoda 404, učitelji in dijaki Vegove Ljubljane. Več na www.vegova.si.

OKROGLA MIZA: VEGOVA LJUBLJANA POVEZANA

Sodelovali bodo ndr. predstavniki univerz (Ljubljana, Nova Gorica), institucij (GZS, OZS, CPI, ZRS), desetih podjetij, 2 uglednim strokovnjaki bomo razprav- ljali, kako postaviti inovativno učno okolje za dijake zunaj ustaljenega kurikula.

Hkrati bodo sodelovali tudi dijaki z najboljšimi izdelki in raziskovalnimi nalaganji. Prireditvi bo potekala v knjižnici od 15.00 do 16.30. Po prireditvi bomo podpisali pisma o nameri sodelovanja med fakultetami, podjetji in našo šolo.

Govorniki na okrogli mizi	Institucija
E. Barndel	CPI
A. Ogrisek	URI, MZS
N. Hafner Voljčič	Direktorat za stroje in vijelesno ter izobraževanje odraslih, MZS
Dr. M. Franjo	Prolektor JNG
Dr. N. Zimic	Dejani PFI, UNI LJ
Dr. I. Pajnič	Dejani FE, UNI LJ
Dr. M. Bolštar	FS, UNI LJ
J. Rozina	OZS, sekcija elektroni in mehatroniki
Dr. M. Rihar	GZS, elektronika
Dr. S. Dvjak	Član IO MC
Predstavniki dijakov (p. Remic-Weiss)	Predstavniki dijaške skupnosti Vegova Ljubljana
S. Tratar	Ravnatelj Vegove Ljubljane

NOVA OBZORJA TEHNIŠKE TRADICIJE

DAN ASTRONOMIJE IN NARAVOSLOVJA
VEGOVA LJUBLJANA V SREDIŠČU NAPREDKA

12. MAJ 2016
OD 10.30 DO 18.00

Spoštovani,

vabimo Vas, da se nam pridružite na zanimivem celodnevem dogajanju 12. maja 2016, s katerim bomo sklenili celoletni naravoslovno-tehniški program ob 20-letnici naše tehniške gimnazije, namenjen širši javnosti.

20
LETNICA
TEHNIŠKE GIMNAZIJE
NA VEGOVU LJUBLJANA

Lepo vabljeni.

20
LETNICA
TEHNIŠKE GIMNAZIJE
NA VEGOVU LJUBLJANA

ELIOTTEHNIŠKE GIMNAZIJE
STROKOVNA ŠOLA IN GIMNAZIJA
LJUBLJANA

SODELUJEMO TUDI Z ZAVODOM 404

R. Capuder, Zavod 404

Raziskovalno delo dijakov drugih gimnazij

Vabljeni osnovnošolski, srednješolski učitelji, učenci osnovnih šol, dijaki srednjih šol, nekdanji dijaki, podjetniki, vsi, ki vas naravoslovje zanima.

PROGRAM DELAVNIC
DIJAKI IN UČITELJI VEGOVE LJUBLJANA

DELAVNICE ALI PREDAVANJA POTEKAJO OD 10.30 – 11.20 IN OD 11.30 – 12.20

Učitelji in dijaki	Naslov delavnice, predstavitve	Učilnica
M. Azarov (dijaki)	Tuj jezik stroke pri elektrotehniki	110
A. Guštin	Predstavitev astronomije za učence OŠ	209
T. Janša (dijaki)	Delo mladih raziskovalcev	4. 115 in 118
S. Krapež	Delo z mikroskopom pri biologiji	207 A
G. Lomovšek, A. Lazarevič (dijaki)	Programiranje pametnih telefonov	116
A. Mihičinac, P. Metul (dijaki)	Eksperimentiranje pri pouku kemije	216
A. Orehek	Sodelovanje s podjetjem Kolektor pri raziskovalnih nalogah	211
R. Snoj (dijaki)	Predstavitev predmeta astronomija za učence OŠ	206
V. Vidmar (dijaki)	Predstavitev raziskovalnega dela v sodelovanju z Zavodom 404	221
A. Volčini	Predstavitev dela mladih raziskovalcev, krožkarjev	K 12 in K 3
R. Snoj (R. Jerman, T. Omahna in dijaki)	Opazovanje sonca na Kongresnem trgu v neposredni bližini šole	

ELEKTROTEHNIŠKO-RAČUNALNIŠKA STROKOVNA ŠOLA IN GIMNAZIJA LJUBLJANA

20 LETNICA
TEHNIŠKE GIMNAZIJE
NA VEGOVI LJUBLJANA

PROGRAM
DELAVNIC

NOVA OBZORJA TEHNIŠKE TRADICIJE

DAN ASTRONOMIJE IN NARAVOSLOVJA
VEGOVA LJUBLJANA V SREDIŠČU NAPREDKA

12. MAJ 2016

PROGRAM DELAVNIC ZUNANJIH PREDAVATELJEV

DELAVNICE ALI PREDAVANJA POTEKAJO OD 10.30 – 11.20 IN OD 11.30 – 12.20

PREDAVANJE DR. PROF. JUŽNIČ STANISLAV,

Univerza Oklahoma & Vodja Arhiva Slovenske jeziške province: Tesla v Mariboru

(več na https://www.academia.edu/14139830/Guide_on_Tesla_s_Maribor_Routes_the_135th_anniversary_of_Teslas_stay_in_Maribor_)

PREDAVATELJI UNIVERZE V NOVI GORICI

A. Mavrič, Fakulteta za naravoslovje/ Laboratorij za raziskave materialov

Delavnica Alternativni viri energije: sonce in vodik

Dijaki bodo spoznali princip shranjevanja energije, ki jo pridobimo s sončno svetlobo v obliki vodika. S sončnim celicami bomo energijo sonca pretvorili v električno energijo. Električno energijo bomo uporabili za cepitev vode in proizvedli vodik. Vodik si lahko predstavljamo kot baterijo in bo služil skladiščenju energije. Za poganjanje električnega motorčka bomo uporabili gorljivo celico, v kateri bomo vodik spajali s kisikom in pridobili električno energijo.

mag. Marko Lesica, Visoka šola za vinogradništvo in vinarstvo, Center za raziskave vina

Senzorična delavnica

Ljudje imamo sposobnost zaznave več kot 10.000 različnih vonjev, z urjenjem pa se lahko naučimo prepoznati in poimenovati več kot 3.000 izmed njih. Dijaki bodo v okviru delavnice preizkusili svoje senzorične sposobnosti prepoznavanja vonjev prek vonjanja različnih arom.

Elena Pliekhova, Fakulteta za znanosti o okolju, Laboratorij za raziskave v okolju

Delavnica Čiščenje vode s pomočjo katalizatorja in UV sončnega sevanja

Heterogena fotokataliza se uvršča med t.i. napredne oksidacijske metode čiščenja vode, ki temeljijo na visoki oksidacijski sposobnosti hidroksilnih radikalov. Ustvarili jih bomo z uporabo primernega katalizatorja na osnovi titanovega dioksida in UV obsevanja ter njihovo učinkovitost pokazali na primeru razgradnje tekstilnega barvila v vodi.

Moja Žorž, Fakulteta za znanosti o okolju, Laboratorij za raziskave v okolju

Delavnica Spektroskopija s toplotnimi lečami (TLS)

Tehnika TLS je pogosto uporabljena predvsem za potrebe raziskav, saj omogoča visoko občutljive meritve z nizkimi mejami detekcije. Na splošno temelji na tvorbi toplote, ob periodičnem vzbujanju vzorca. Rezultat neradiacijske sprostitve energije, ki jo absorbira vzorec, je temperaturni gradient, njegova posledica pa je sprememba fizikalnih parametrov (npr. gostote, lomnega količnika) vzorca in njegove okolice. V primeru detekcije s termičnimi lečami (TLS), ki izhajajo iz gradienta lomnega količnika snovi zaradi sprememb temperature, termična leča povzroči razpršitev laserskega žarka, ki gre skozi prozorni vzorec. Ta metoda je zelo občutljiva zaradi neposredne odvisnosti signala od intenzivnosti vzbujanja (svetlobne jakosti) in ponuja določanje izbranih optičnih parametrov z občutljivostjo, ki je ni mogoče doseči z običajno uporabljenimi tehnikami na osnovi transmisijskega merjenja absorbance.

dr. Asta Gregorič, Center za raziskave atmosfere

Radioaktivnost v vsakdanjem življenju

Predavanje zajema zgodovino raziskav radioaktivnosti, nekaj osnov o radioaktivnosti, naravni radioaktivnosti (radonu), umetnih virih ionizirajočega sevanja ter nekaj osnov o dozah, ki smo jim izpostavljeni. Obenem bo predavanje obravnavalo uporabo radioaktivnosti nekoč in danes.

Prof. dr. Andreja Gomboc, Fakulteta za naravoslovje

Vesoljske pošast – o črnih luknjah

PREDAVATELJ UNIVERZE V LJUBLJANI,
FAKULTETE ZA RAČUNALNIŠTVO IN INFORMATIKO

prof. dr. Blaž Zupan, Laboratorij za bioinformatiko

Računska biologija, ali kako lahko skrivnosti življenja odkrijem kar iz kavča

Na delavnici si bomo pogledali, kako lahko drevo življenja odkrijemo z nekaj malega kodiranja in z uporabo tehnik strojnega učenja. To isto bomo potem uporabili za odkrivanje drevesa jezikov in za razvrščanje super-junakov.

PREDAVATELJ INŠTITUTA J. STEFAN LJUBLJANA,
ODSEK ZA ANORGANSKO KEMIJO IN TEHNOLOGIJO

Mag. Tomaž Ogrin

Kemijska eksperimentalnica

PREDAVANJI NA ZAKLJUČNI PRIREDITVI

ZAČETEK PREDAVANJ OB 17.00

prof. dr. Juš Kocjan, oddelek za sisteme in vodenje, Institut J. Stefan, Ljubljana in Poslovno-tehniška fakulteta, Univerza v Novi Gorici, bivši dijak Vegove Ljubljana

Uporabnost povratne informacije: avtomatsko vodenje

Predavanje bo s primeri prikazalo pomembnost povratne informacije o stanju dinamičnih sistemov pri avtomatskem vodenju. Prikazani bodo tudi nekateri projekti, ki se na področju avtomatskega vodenja in modeliranja dinamičnih sistemov izvajajo na Odseku za sisteme in vodenje Instituta Jožef Stefan.

Izr. prof. dr. Janez Demšar, Fakulteta za računalništvo in informatiko, Univerza v Ljubljani, Laboratorij za bioinformatiko

Računalništvo brez računalnika

V nasprotju z vtisom, ki ga dobi večina šolarjev, je računalništvo v resnici zanimiva veda. Računalništvo je posebno zvit način razmišljanja. Računalništvo je zbirka najbolj zanimivih ugank na svetu. Računalništvo je napet kriminalni roman. Računalništvo je igra. Dober računalniški program je duhovit kot najboljša šala. Računalništvo je "podobno kot matematika, samo boljše," je rekla neka osnovnošolka.

PREDAVATELJI RAZLIČNIH ORGANIZACIJ

Predavatelj	Naslov predavanja	učilnica
I. Kavgč, Greenpeace Slovenija	Okolijska problematika	210
V. Kogej, predavatelj in publicist	Zvezdno mesto v Rusiji v učilnici	202
K. Sepač, Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo, Univerze v Ljubljani	Onesnaževanje podtalnice	203
G. Vertačnik, ARSO	Svetlobno onesnaževanje	222
Digitalni planetarij	Predstavitev gibanja objektov v vesolju	Šolska telovadnica